

Επίσημη Εφημερίδα C 13

της Ευρωπαϊκής Ένωσης



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
15 Ιανουαρίου 2011

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 13/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 346 της 18.12.2010

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 13/02

Υπόθεση C-137/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VB Rénzügyi Lízing Zrt. κατά Ferenc Schneider (Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες περιλαμβανόμενες σε συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Κριτήρια εκτιμήσεως — Αυτεπάγγελτη εξέταση, από το εθνικό δικαστήριο, του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρων περί παρεκτάσεως αρμοδιότητας — Άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2011/C 13/03	Υπόθεση C-458/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ — Οικοδομικός τομέας — Απαιτήση αποκτήσεως αδειας για την άσκηση δραστηριότητας στον εν λόγω τομέα — Δικαιολόγηση)	2
2011/C 13/04	Υπόθεση C-540/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG κατά «Österreich»-Zeitungsverlag GmbH (Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία προβλέπει την καταρχήν απαγόρευση των εμπορικών πρακτικών που εξαρτούν την προσφορά δώρων στους καταναλωτές από την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών)	3
2011/C 13/05	Υπόθεση C-543/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 56 ΕΚ και 43 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Προνομιούχες μετοχές («golden shares») του πορτογαλικού Δημοσίου στην EDP — Energias de Portugal — Περιορισμοί στην κτήση μετοχών και παρέμβαση στη διαχείριση ιδιωτικοποιημένης επιχειρήσεως]	3
2011/C 13/06	Υπόθεση C-36/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 — Transportes Evaristo Molina, SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναρρέσεως — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά πρατηρίων καυσίμων — Μακροπρόθεσμες συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας καυσίμων — Απόφαση της Επιτροπής — Δικαίωμα εξαγοράς παρεχόμενο σε ορισμένα πρατήρια καυσίμων — Όροι εφοδιασμού από την Repsol — Κατάλογος των πρατηρίων καυσίμων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Έναρξη)	4
2011/C 13/07	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-57/09 και C-101/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesrepublik Deutschland κατά B (C-57/09), D (C-101/09) (Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστες απαιτήσεις για τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο καθεστώς πρόσφυγα ή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας — Άρθρο 12 — Αποκλεισμός από το καθεστώς πρόσφυγα — Άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ' — Έννοια του όρου «σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα» — Έννοια του όρου «πράξεις που αντιβαίνουν προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών» — Συμμετοχή σε οργάνωση που ενέχεται σε τρομοκρατικές πράξεις — Μεταγενέστερη εγγραφή της οργανώσεως αυτής στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων ή οντοτήτων του παραρτήματος της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Ατομική ευθύνη για μέρος των πράξεων της εν λόγω οργανώσεως — Προϋποθέσεις — Δικαίωμα ασύλου δυνάμει εθνικών συνταγματικών διατάξεων — Συμβατότητα με την οδηγία 2004/83/ΕΚ)	4
2011/C 13/08	Υπόθεση C-84/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Regeringsrätten (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά Skatteverket (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 2, 20, πρώτο εδάφιο, και 138, παράγραφος 1 — Ενδοκοινοτική απόκτηση καινούριου ιστιοπλοϊκού σκάφους — Άμεση χρησιμοποίηση του αγορασθέντος αγαθού εντός του κράτους μέλους αποκτήσεως ή εντός άλλου κράτους μέλους πριν από τη μεταφορά του στον τελικό του προορισμό — Προθεσμία εντός της οποίας αρχίζει η μεταφορά του αγαθού μέχρι τον τόπο προορισμού — Ανώτατη διάρκεια της μεταφοράς — Κρίσιμο χρονικό σημείο για τον χαρακτηρισμό ενός μεταφορικού μέσου ως καινούριου προκειμένου να φορολογηθεί)	5
2011/C 13/09	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-92/09 και C-93/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) κατά Land Hessen (Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Δημοσιοποίηση πληροφοριών για τους δικαιούχους γεωργικών ενισχύσεων — Κύρος των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη δημοσίευση αυτή και τον καθορισμό των κανόνων εφαρμογής της — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7 και 8 — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Έρμηνεία των άρθρων 18 και 20)	6

2011/C 13/10	Υπόθεση C-142/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά των Vincent Willy Lahousse, Lavichy BVBA (Οδηγίες 92/61/ΕΟΚ και 2002/24/ΕΚ — Έγκριση τύπου δικύκλων ή τρικύκλων οχημάτων με κινητήρα — Οχήματα προοριζόμενα για αγώνες, επί ή εκτός οδού — Εθνική ρύθμιση απαγορεύουσα την κατασκευή, εμπορία και τοποθέτηση εξοπλισμού για την αύξηση της ισχύος και/ή της ταχύτητας μοτοποδηλάτων)	7
2011/C 13/11	Υπόθεση C-152/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Schwerin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — André Grootes κατά Amt für Landwirtschaft Parchim [Κοινή γεωργική πολιτική — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου ορισμένων κοινοτικών καθεστώτων ενισχύσεως — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Υπολογισμός του ποσού στο οποίο αντιστοιχούν τα δικαιώματα ενισχύσεως — Άρθρο 40, παράγραφος 5 — Γεωργοί οι οποίοι είχαν αναλάβει γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς — Άρθρο 59, παράγραφος 3 — Περιφερειακή εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως — Άρθρο 61 — Διαφορετικές μοναδιαίες αξίες για εκτάρια που καλύπτονται από μόνιμους βοσκότοπους και για κάθε άλλο επιλέξιμο προς ενίσχυση εκτάριο]	7
2011/C 13/12	Υπόθεση C-156/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Leverkusen κατά Verigen Transplantation Service International AG (Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Απαλλαγές δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος — Παροχές ιατρικής περιθάλψεως — Αφαίρεση και πολλαπλασιασμός κυττάρων του χόνδρου με σκοπό τη μετεμφύτευσή τους στο σώμα του ασθενούς)	8
2011/C 13/13	Υπόθεση C-159/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal de commerce de Bourges (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lidl SNC κατά Vierzon Distribution SA (Οδηγίες 84/450/ΕΟΚ και 97/55/ΕΚ — Προϋποθέσεις θεμιτού της συγκριτικής διαφήμισεως — Σύγκριση των τιμών επιλεγμένων τροφίμων που διατίθενται στο εμπόριο από δύο ανταγωνιστικές αλυσίδες καταστημάτων — Αγαθά που ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες ή που έχουν τον ίδιο σκοπό — Παραπλανητική διαφήμιση — Σύγκριση αφορώσα ένα επαληθεύσιμο χαρακτηριστικό)	9
2011/C 13/14	Υπόθεση C-164/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Παρεκκλίσεις από το καθεστώς προστασίας των αγρίων πτηνών — Θήρα)	9
2011/C 13/15	Υπόθεση C-226/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/CE — Διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών διερμηνείας και μεταφράσεως — Υπηρεσίες εμπίπτουσες στο παράρτημα II Β της εν λόγω οδηγίας — Υπηρεσίες μη υποκειμένες σε όλες τις επιταγές της οδηγίας — Στάθμιση των κριτηρίων αναθέσεως μετά την υποβολή των προσφορών — Τροποποίηση της σταθμίσεως των κριτηρίων αναθέσεως κατόπιν της πρώτης εξετάσεως των προσφορών — Τήρηση της αρχής ίσης μεταχειρίσεως και της υποχρεώσεως διαφάνειας)	10
2011/C 13/16	Υπόθεση C-229/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hogan Lovells International LLP κατά Bayer CropScience AG [Δίκαιο ευρεσιτεχνίας — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Κανονισμός (ΕΚ) 1610/96 — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Χορήγηση πιστοποιητικού για προϊόν το οποίο έχει τύχει προσωρινής αδειάς κυκλοφορίας στην αγορά]	10

2011/C 13/17	Υπόθεση C-232/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Dita Danosa κατά LKB Līzings SIA (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Μέτρα που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών εργαζομένων — Άρθρο 2, στοιχείο α', και 10 — Έννοια του όρου «έγκυος εργαζόμενη» — Απαγόρευση απόλυσης εγκύου εργαζομένης από την έναρξη της εγκυμοσύνης της μέχρι το πέρας της άδειας μητρότητας — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Μέλη του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικών εταιριών — Εθνική ρύθμιση επιτρέπущα την απόλυση των μελών αυτών χωρίς κανένα περιορισμό)	11
2011/C 13/18	Υπόθεση C-247/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Alketa Xhymshiti κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach [Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72 καθώς και (ΕΚ) 859/2003 — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Οικογενειακές παροχές — Υπήκοος τρίτου κράτους εργαζόμενος στην Ελβετία και διαμένων με τα τέκνα του σε κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχουν τα τέκνα]	11
2011/C 13/19	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-250/09 και C-268/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Rayonen sad Plovdiv (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv (Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης — Εθνική διάταξη που προβλέπει τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας — Αυτοδίκαιη συνταξιοδότηση στην ηλικία των 68 ετών — Δικαιολογητικοί λόγοι για τις διαφορές στη μεταχείριση λόγω ηλικίας)	12
2011/C 13/20	Υπόθεση C-261/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του Gaetano Mantello (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 3, σημείο 2 — Ne bis in idem — Έννοια των «ιδίων πράξεων» — Δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτέλεσεως να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Αμετάκλητη απόφαση που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Κατοχή ναρκωτικών ουσιών — Διακίνηση ναρκωτικών ουσιών — Εγκληματική οργάνωση)	13
2011/C 13/21	Υπόθεση C-317/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Συμφηρισμός πιστώσεων συνδεδεμένων με διαφορετικές έννομες τάξεις — Αίτημα επιστροφής προκαταβολής — Αρχή της litis denuntiatio — Δικαιώματα άμυνας και δικαίωμα για δίκαιη δίκη)	13
2011/C 13/22	Υπόθεση C-322/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως — Κρατική ενίσχυση — Καταγγελία ανταγωνιστή — Παραδεκτό — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 4, 10, 13 και 20 — Απόφαση της Επιτροπής να μη δώσει συνέχεια στην καταγγελία — Χαρακτηρισμός των μέτρων από την Επιτροπή, εν μέρει, ως μη αποτελούντων κρατικές ενισχύσεις και, εν μέρει, ως υφισταμένων ενισχύσεων συμβατών με την κοινή αγορά — Άρθρο 230 ΕΚ — Έννοια του όρου «δυνάμενη να προσβληθεί πράξη»]	14

2011/C 13/23	Υπόθεση C-356/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pensionsversicherungsanstalt κατά Christine Kleist (Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Εθνική νομοθεσία διευκολύνουσα την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας των εργαζομένων που έχουν αποκτήσει δικαίωμα συντάξεως — Σκοπός της προώθησης της απασχόλησης των νέων εργαζομένων — Εθνική νομοθεσία ορίζουσα ως ηλικία συνταξιοδότησεως το 60ό έτος για τις γυναίκες και το 65ο έτος για τους άνδρες)	14
2011/C 13/24	Υπόθεση C-48/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2008/1/EK — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρυπάνσεως — Προϋποθέσεις αδειας των υφισταμένων εγκαταστάσεων — Υποχρέωση διασφαλίσεως της εκμεταλλεύσεως των εγκαταστάσεων αυτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας)	15
2011/C 13/25	Υπόθεση C-296/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Amtsgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bianca Purrucker κατά Guillermo Vallés Pérez [Δικαστική συνεργασία επί αστικών υποθέσεων — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Εκκρεμοδικία — Διαδικασία επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας του ίδιου τέκνου]	15
2011/C 13/26	Υπόθεση C-339/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 7 Ιουλίου 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova και Kemko International EAD κατά Ministerski savet na Republika Bulgaria	16
2011/C 13/27	Υπόθεση C-474/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal in Northern Ireland (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd κατά Department of the Environment for Northern Ireland	16
2011/C 13/28	Υπόθεση C-486/10: Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	17
2011/C 13/29	Υπόθεση C-489/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 12 Οκτωβρίου 2010 — Ποινική δίκη κατά Łukasz Marcin Bonda	17
2011/C 13/30	Υπόθεση C-490/10: Προσφυγή της 12ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	18
2011/C 13/31	Υπόθεση C-492/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Linz (Αυστρία) στις 14 Οκτωβρίου 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG κατά Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr	18
2011/C 13/32	Υπόθεση C-493/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland στις 15 Οκτωβρίου 2010 — M. E. κ.λπ. κατά Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform	18

2011/C 13/33	Υπόθεση C-498/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 14 Οκτωβρίου 2010 — X NV κατά Staatssecretaris van Financiën	19
2011/C 13/34	Υπόθεση C-499/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 19 Οκτωβρίου 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij κατά F.O.D. Financiën	19
2011/C 13/35	Υπόθεση C-505/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 21 Οκτωβρίου 2010 — Partrederiet Sea Fighter κατά Skatteministeriet	20
2011/C 13/36	Υπόθεση C-507/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Firenze (Ιταλία) στις 25 Οκτωβρίου 2010 — Denise Bernardi, εκπροσωπούμενη από την Katia Mecacci κατά Fabio Bernardi	20
2011/C 13/37	Υπόθεση C-514/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 2 Νοεμβρίου 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH κατά Sewar spol. sro	20
2011/C 13/38	Υπόθεση C-516/10: Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	21
2011/C 13/39	Υπόθεση C-518/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 2 Νοεμβρίου 2010 — Yeda Research and Development Company Ltd και Aventis Holdings Inc κατά Comptroller-General of Patents	21
2011/C 13/40	Υπόθεση C-519/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bari (Ιταλία) στις 27 Οκτωβρίου 2010 — Giovanni Colapietro κατά Ispettorato Centrale Repressioni Frodi	21
2011/C 13/41	Υπόθεση C-537/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2010 η Deltafina SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-29/05, Deltafina κατά Επιτροπής	22

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 13/42	Υπόθεση T-35/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2010 — Codorniu Nara κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Ontañón (ARTESA NAPA VALLEY) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος ARTESA NAPA VALLEY — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα ARTESO και προγενέστερο εθνικό λεκτικό LA ARTESA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]»]	23
2011/C 13/43	Υπόθεση T-95/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010 — Ιταλία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Καθεστώς ενισχύσεως στην παραγωγή στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά — Έκτακτα μέτρα στηριξέως στον τομέα του βοείου κρέατος — Καθεστώς πριμοδοτήσεων καπνού)	23

2011/C 13/44	Υπόθεση T-113/08: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής (ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου — Άμεσες ενισχύσεις ανά επιφάνεια των αροτραίων καλλιιεργειών)	23
2011/C 13/45	Υπόθεση T-9/09 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 — Marcuccio κατά Επιτροπής («Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδικώς ως προδήλως αβάσιμης — Αίτηση ανακήσεως προσωπικών ειδών — Κοινοποίηση της αποφάσεως περί απόρριψως της ενστάσεως σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η ένσταση — Εκπρόθεσμη προσφυγή — Παράλειψη απαντήσεως σε αίτημα που υποβλήθηκε πρωτοδικώς»)	24
2011/C 13/46	Υπόθεση T-137/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 — Nike International κατά ΓΕΕΑ — Muñoz Molina (R10) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος R10 — Μη καταχωρισμένο εθνικό λεκτικό σήμα R10 — Εκχώρηση εθνικού σήματος — Διαδικαστική πλημμέλεια»)	24
2011/C 13/47	Υπόθεση T-260/09 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2010 — ΓΕΕΑ κατά Simões Dos Santos (Αίτηση αναιρέσεως — Αίτηση ανταναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Μηδενισμός και εκ νέου υπολογισμός του κεφαλαίου των μορίων αξιολογήσεως — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου — Δεδικασμένο — Νομική βάση — Μη αναδρομικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υλική ζημία — Απώλεια δυνατότητας προαγωγής — Ηθική βλάβη)	24
2011/C 13/48	Υπόθεση T-404/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010 — Deutsche Bahn κατά ΓΕΕΑ (Οριζόντιος συνδυασμός των χρωμάτων γκρι και κόκκινο) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που συνίσταται σε οριζόντιο συνδυασμό των χρωμάτων γκρι και κόκκινο — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	25
2011/C 13/49	Υπόθεση T-405/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010 — Deutsche Bahn κατά ΓΕΕΑ (κάθετος συνδυασμός του γκρι και του κόκκινου χρώματος) [«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος που αποτελείται από τον κάθετο συνδυασμό του γκρι και του κόκκινου χρώματος — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]	25
2011/C 13/50	Υπόθεση T-61/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2010 — Victoria Sánchez κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Επιτροπής (Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παράλειψη λήψεως μέτρων — Προσωρινή διαταγή — Αίτηση λήψεως μέτρων προστασίας — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)	25
2011/C 13/51	Υπόθεση T-101/09: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Maftah κατά Επιτροπής	26
2011/C 13/52	Υπόθεση T-102/09: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — Elostas κατά Επιτροπής	26
2011/C 13/53	Υπόθεση T-488/10: Προσφυγή της 11ης Οκτωβρίου 2010 — Γαλλία κατά Επιτροπής	27

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 13/54	Υπόθεση T-491/10: Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2010 — SNCF κατά ΓΕΕΑ — Infotrafic (infotrafic)	28
2011/C 13/55	Υπόθεση T-507/10: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Viktor Uspaskich κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	28
2011/C 13/56	Υπόθεση T-511/10: Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	29
2011/C 13/57	Υπόθεση T-513/10: Προσφυγή της 1ης Νοεμβρίου 2010 — Hamberger Industrierwerke κατά ΓΕΕΑ (Atrium)	29
2011/C 13/58	Υπόθεση T-514/10: Προσφυγή της 1ης Νοεμβρίου 2010 — Fruit of the Loom κατά ΓΕΕΑ	30
2011/C 13/59	Υπόθεση T-516/10: Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2010	30
2011/C 13/60	Υπόθεση T-517/10: Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2010 — Pharmazeutische Fabrik Evers κατά ΓΕΕΑ — Ozone Laboratories Pharma (HYPOCHOL)	31
2011/C 13/61	Υπόθεση T-519/10: Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2010 — Seikoh Giken κατά ΓΕΕΑ — Seiko (SG SEIKOH GIKEN)	32
2011/C 13/62	Υπόθεση T-520/10: Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2010 — Comunidad Autónoma de Galicia κατά Επιτροπής	32
2011/C 13/63	Υπόθεση T-522/10: Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2010 — Hell Energy κατά ΓΕΕΑ — Hansa Mineralbrunnen (HELL)	33
2011/C 13/64	Υπόθεση T-523/10: Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2010 — Interkobo κατά ΓΕΕΑ — XXXLutz Marken (mybaby)	33
2011/C 13/65	Υπόθεση T-525/10: Προσφυγή της 5ης Νοεμβρίου 2010 — Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio κατά ΓΕΕΑ — Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO)	34
2011/C 13/66	Υπόθεση T-526/10: Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Επιτροπής	34
2011/C 13/67	Υπόθεση T-25/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 2010 — Katjes Fassin κατά ΓΕΕΑ (Yoghurt-Gums)	35

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 13/68	Υπόθεση F-77/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 Vicente Carbajosa κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική — Γενικοί διαγωνισμοί EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08 στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης — Αποκλεισμός υποψηφίων λόγω των αποτελεσμάτων τους στις δοκιμασίες — Απόφαση της ΑΔΑ — Μη υποβολή ενστάσεως — Απαράδεκτο της προσφυγής)	36
2011/C 13/69	Υπόθεση F-84/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Cerafogli κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που προκύπτει ευθέως από το παράνομο των όρων απασχολήσεως και των κανόνων που εφαρμόζονται στο προσωπικό — Αναρμοδιότητα του ΔΔΔ — Απαράδεκτο — Απαλλαγή από τα καθήκοντα λόγω εκπροσωπήσεως του προσωπικού — Μη προσαρμογή του φόρτου εργασίας — Πταίσμα)	36
2011/C 13/70	Υπόθεση F-96/08: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Cerafogli κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αποδοχές — Πρόσθετη αύξηση μισθού — Προαγωγή ad personam — Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού για τον καθορισμό των κριτηρίων χορηγήσεως των προσθέτων αυξήσεων μισθού)	37
2011/C 13/71	Υπόθεση F-9/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Vicente Carbajosa κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικοί διαγωνισμοί EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08 στον τομέα καταπολέμησης της απάτης — Βλαπτική πράξη — Αποκλεισμός υποψηφίων κατόπιν των βαθμολογιών που έλαβαν στις προκαταρκτικές δοκιμασίες συμμετοχής — Αναρμοδιότητα της EPSO)	37
2011/C 13/72	Υπόθεση F-49/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 12ης Οκτωβρίου 2010 — Wendler κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Σύνταξη γήρατος — Καταβολή της σύνταξης — Υποχρέωση ανοίγματος τραπεζικού λογαριασμού στη χώρα κατοικίας — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Λόγος ακύρωσης δημόσιας τάξης — Αρχή της ισότητας)	37
2011/C 13/73	Υπόθεση F-3/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2010 — AB κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προδήλως απαράδεκτο)	38
2011/C 13/74	Υπόθεση F-82/10: Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2010 — Nolin κατά Επιτροπής	38
2011/C 13/75	Υπόθεση F-83/10: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 — Γιαννακούρης κατά Επιτροπής	38
2011/C 13/76	Υπόθεση F-84/10: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2010 — Χατζηδουκάκης κατά Επιτροπής	39
2011/C 13/77	Υπόθεση F-85/10: Προσφυγή-αγωγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 — ΑΙ κατά Δικαστηρίου	39
2011/C 13/78	Υπόθεση F-87/10: Προσφυγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2010 — Adriaens κ.λπ. κατά Επιτροπής	40



<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 13/79	Υπόθεση F-91/10: Προσφυγή/αγωγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2010 — ΑΚ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής ...	40
2011/C 13/80	Υπόθεση F-92/10: Προσφυγή της 1ης Οκτωβρίου 2010 — Dricot-Daniele κ.λπ. κατά Επιτροπής	40
2011/C 13/81	Υπόθεση F-94/10: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Carpenito κατά Συμβουλίου	41
2011/C 13/82	Υπόθεση F-97/10: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Kerstens κατά Επιτροπής	41
2011/C 13/83	Υπόθεση F-98/10: Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2010 — Cerveli κατά Επιτροπής	42
2011/C 13/84	Υπόθεση F-99/10: Προσφυγή-αγωγή της 5ης Οκτωβρίου 2010 — Ashbrook κ.λπ. κατά Επιτροπής	42
2011/C 13/85	Υπόθεση F-104/10: Προσφυγή της 21ης Οκτωβρίου 2010 — De Pretis Cagnodo και Trampuz κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	42
2011/C 13/86	Υπόθεση F-109/10: Προσφυγή/αγωγή της 26ης Οκτωβρίου 2010 — Schätzel κατά Επιτροπής	43
2011/C 13/87	Υπόθεση F-110/10: Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2010 — Κουγιούφα κατά Επιτροπής	43
2011/C 13/88	Υπόθεση F-112/10: Προσφυγή-αγωγή της 2ας Νοεμβρίου 2010 — Cornelia Trentea κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης	43
2011/C 13/89	Υπόθεση F-17/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Vereecken κατά Επιτροπής	44



IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 13/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 346 της 18.12.2010

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 328 της 4.12.2010

EE C 317 της 20.11.2010

EE C 301 της 6.11.2010

EE C 288 της 23.10.2010

EE C 274 της 9.10.2010

EE C 260 της 25.9.2010

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Δημοκρατία της Ουγγαρίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VB Rénzügyi Lízing Zrt. κατά Ferenc Schneider

(Υπόθεση C-137/08) ⁽¹⁾

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες περιλαμβανόμενες σε συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Κριτήρια εκτιμήσεως — Αυτεπαγγέλτη εξέταση, από το εθνικό δικαστήριο, του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας περί παρεκτάσεως αρμοδιότητας — Άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου)

(2011/C 13/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VB Rénzügyi Lízing Zrt.

κατά

Ferenc Schneider

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 23, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Ρήτρα η οποία απονέμει αρμοδιότητα σε δικαιοδοτικό όργανο που έχει την έδρα του πλησιέστερα προς την έδρα του επαγγελματία παρά προς την κατοικία του καταναλωτή — Εξουσία του εθνικού δικαστή να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τον καταχρηστικό χαρακτήρα της ρήτρας περί παρεκτάσεως αρμοδιότητας στο πλαίσιο εξέτασεως της αρμοδιότητάς του — Κριτήρια εξέτασεως του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας

Διατακτικό

1) Το άρθρο 23, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν απαγορεύει διάταξη του εθνικού δικαίου που προβλέπει ότι το δικαστήριο που κινεί διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως ταυτόχρονα

γνωστοποιεί, αυτεπαγγέλτως, την κίνηση της διαδικασίας αυτής στον Υπουργό Δικαιοσύνης.

- 2) Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου αφορά τόσο την ερμηνεία της έννοιας «καταχρηστική ρήτρα» του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές και του παραρτήματός της, όσο και τα κριτήρια που ο εθνικός δικαστής μπορεί ή πρέπει να εφαρμόζει κατά την εξέταση συμβατικής ρήτρας υπό το πρίσμα των διατάξεων της οδηγίας, εξυπακουμένου ότι αποκείται στον εν λόγω δικαστή να αποφαινεται, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια αυτά, επί του συγκεκριμένου χαρακτηρισμού συμβατικής ρήτρας βάσει των περιστάσεων που προσιδιάζουν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.
- 3) Ο εθνικός δικαστής οφείλει να διατάσσει αυτεπαγγέλτως τη διεξαγωγή αποδείξεων προκειμένου να εξακριβώσει αν μια ρήτρα περί απονομής αποκλειστικής κατά τόπον αρμοδιότητας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση αποτελούσα αντικείμενο διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί, και η οποία έχει συναφθεί μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 93/13 και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, να εκτιμά αυτεπαγγέλτως τον ενδεχομένως καταχρηστικό χαρακτήρα ρήτρας που αφορά την κατά τόπον αρμοδιότητα δικαστηρίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 183 της 19.7.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-458/08) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ — Οικοδομικός τομέας — Απαιτήση αποκτήσεως αδειας για την άσκηση δραστηριότητας στον εν λόγω τομέα — Δικαιολόγηση)

(2011/C 13/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Traversa και P. Guerra e Andrad.)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και F. Nunes dos Santos)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Dowgielewic)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ — Οικοδομικός τομέας — Προϋπόθεση κατοχής άδειας προς άσκηση δραστηριότητας στον τομέα αυτόν

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, απαιτώντας από τους εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος παρέχοντες κατασκευαστικές υπηρεσίες να πληρούν το σύνολο των προϋποθέσεων που το επίμαχο εθνικό καθεστώς και ιδίως το νομοθετικό διάταγμα 12/2004, της 9ης Ιανουαρίου 2004, επιβάλλουν για τη χορήγηση άδειας ασκήσεως οικοδομικής δραστηριότητας στην Πορτογαλία και αποκλείοντας με τον τρόπο αυτό την προσήκουσα συνεκτίμηση των αντίστοιχων υποχρεώσεων στις οποίες υπόκεινται οι παρέχοντες τις εν λόγω υπηρεσίες εντός του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι, καθώς και των ήδη πραγματοποιηθέντων από τις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους σχετικών ελέγχων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 327 της 20.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG κατά «Österreich» -Zeitungsv Verlag GmbH

(Υπόθεση C-540/08) (¹)

(Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αδέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία προβλέπει την καταρχήν απαγόρευση των εμπορικών πρακτικών που εξαρτούν την προσφορά δώρων στους καταναλωτές από την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών)

(2011/C 13/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG κατά

«Österreich» -Zeitungsv Verlag GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, και του

άρθρου 5, παράγραφοι 2 και 5, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149, σ. 22) — Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει στους εκδότες περιοδικών εντύπων την προαναγγελία, προσφορά ή παροχή χωρίς αντάλλαγμα στους καταναλωτές βραβείων μαζί με περιοδική έκδοση καθώς και την προσφορά τέτοιων βραβείων σε συσχετισμό με την πώληση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο παραπλανητικός ή επιθετικός χαρακτήρας της επίμαχης εμπορικής πρακτικής — Ρύθμιση η οποία δεν έχει ως μόνο σκοπό την προστασία των καταναλωτών αλλά και τη διαφύλαξη της πολυφωνίας του Τύπου και την προστασία των ασθενέστερων ανταγωνιστών — Έννοια του όρου αδέμιτη εμπορική πρακτική

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές»), έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία θεσπίζει γενική απαγόρευση των πωλήσεων με προσφορά δώρων και η οποία δεν αποβλέπει μόνο στην προστασία των καταναλωτών, αλλά επιδιώκει και άλλους σκοπούς.
- 2) Η δυνατότητα συμμετοχής, υπό την προϋπόθεση της αγοράς μιας εφημερίδας, σε παίγνιο με βραβεία δεν συνιστά αδέμιτη εμπορική πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/29 για τον λόγο και μόνον ότι η δυνατότητα αυτή συμμετοχής σε παίγνιο αποτελεί, τουλάχιστον για μέρος των ενδιαφερόμενων καταναλωτών, το αποφασιστικό κίνητρο για να αγοράσουν την ως άνω εφημερίδα.

(¹) EE C 69 της 21.3.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-543/08) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 56 ΕΚ και 43 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Προνομιούχες μετοχές («golden shares») του πορτογαλικού Δημοσίου στην EDP — Energias de Portugal — Περιορισμοί στην κτήση μετοχών και παρέμβαση στη διαχείριση ιδιωτικοποιημένης επιχειρήσεως]

(2011/C 13/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun, P. Guerra e Andrade και M. Teles Romão)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, επικουρούμενος από C. Botelho Moniz και P. Gouveia e Melo, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 43 ΕΚ και 56 ΕΚ — Προνομιούχες μετοχές («golden shares») του Πορτογαλικού Δημοσίου στην εταιρία EDP — Energias de Portugal

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Διατηρώντας στην EDP — *Electricité du Portugal SA* ειδικά δικαιώματα, όπως αυτά που προβλέπει εν προκειμένω ο νόμος αριθ. 11/90, της 5ης Απριλίου 1990, περί ιδιωτικοποιήσεων (*Lei Quadro das Privatizações*), ο νόμος-πλαίσιο αριθ. 141/2000 της 15ης Ιουλίου 2000, περί εγκρίσεως του τετάρτου σταδίου της διαδικασίας επανιδιωτικοποίησης του μετοχικού κεφαλαίου της EDP — *Electricité du Portugal SA*, και το καταστατικό της εν λόγω εταιρίας υπέρ του πορτογαλικού Δημοσίου και άλλων δημοσίων φορέων, τα οποία απορρέουν από προνομιούχες μετοχές («golden shares») του Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο της εν λόγω εταιρίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΕΚ.

2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 24.1.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 — *Transportes Evaristo Molina, SA* κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-36/09 P) (¹)

(Αίτηση ανατρέσεως — Συμπράξεις — Ισπανική αγορά πρατηρίων καυσίμων — Μακροπρόθεσμες συμβάσεις αποκλειστικής προμήθειας καυσίμων — Απόφαση της Επιτροπής — Δικαίωμα εξαγοράς παρεχόμενο σε ορισμένα πρατήρια καυσίμων — Όροι εφοδιασμού από την Repsol — Κατάλογος των πρατηρίων καυσίμων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής — Έναρξη)

(2011/C 13/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίμουσα: *Transportes Evaristo Molina, SA* (εκπρόσωποι: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz και L. Ruiz Ezquerro, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: E. Gippini Fournier)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: *Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA* (εκπρόσωπος: F. Lorente Hurtado και P. Vidal Martínez, abogados)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2008, T-45/08, *Transportes Evaristo Molina* κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/446/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/B-1/38.348 — *Repsol CPP*) (περιληψη δημοσιευθείσα στην ΕΕ L 176, σ. 104), η οποία κατέστησε υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει η *Repsol CPP* και εκδόθηκε βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 1, σ. 1)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την *Transportes Evaristo Molina, SA* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του *Bundesverwaltungsgericht* (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Bundesrepublik Deutschland* κατά *B* (C-57/09), *D* (C-101/09)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-57/09 και C-101/09) (¹)

(Οδηγία 2004/83/ΕΚ — Ελάχιστες απαιτήσεις για τις προϋποθέσεις υπαγωγής στο καθεστώς πρόσφυγα ή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας — Άρθρο 12 — Αποκλεισμός από το καθεστώς πρόσφυγα — Άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ' — Έννοια του όρου «σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα» — Έννοια του όρου «πράξεις που αντιβαίνουν προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών» — Συμμετοχή σε οργάνωση που ενέχεται σε τρομοκρατικές πράξεις — Μεταγενέστερη εγγραφή της οργάνωσης αυτής στον κατάλογο των προσώπων, ομάδων ή οντοτήτων του παραρτήματος της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Ατομική ευθύνη για μέρος των πράξεων της εν λόγω οργάνωσης — Προϋποθέσεις — Δικαίωμα ασύλου δυνάμει εθνικών συνταγματικών διατάξεων — Συμβατότητα με την οδηγία 2004/83/ΕΚ)

(2011/C 13/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesrepublik Deutschland

κατά

B (C-57/09), *D* (C-101/09)

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht (Leipzig) — Ερμηνεία των άρθρων 3 και 12, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12) — Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος έχει υποστηρίξει ενεργά στη χώρα καταγωγής του τον ένοπλο αγώνα οργανώσεως περιλαμβανόμενης στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων του παραρτήματος της κοινής θέσεως 2002/462/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2002 (ΕΕ L 160, σ. 32) και ο οποίος υπέστη βασανιστήρια και καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη δύο φορές στη χώρα αυτή — Εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 2004/83/ΕΚ οι οποίες προβλέπουν τη μη χορήγηση του καθεστώτος πρόσφυγα σε αιτούντα ο οποίος άσκησε στη χώρα καταγωγής του τρομοκρατική δραστηριότητα — Εξουσία των κρατών μελών να χορηγούν το καθεστώς πρόσφυγα βάσει των συνταγματικών διατάξεών τους, όταν υφίσταται ένας προβλεπόμενος από την προπαρατεθείσα οδηγία λόγος αποκλεισμού από το ως άνω καθεστώς

Διατακτικό

1) Το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, έχει την έννοια ότι:

— το γεγονός ότι πρόσωπο ήταν μέλος οργανώσεως η οποία περιλαμβάνεται στον κατάλογο προσώπων, ομάδων και οντοτήτων του παραρτήματος της κοινής θέσεως 2001/931/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, λόγω της αναμειξιάς της σε τρομοκρατικές ενέργειες, και ότι είχε στηρίξει ενεργώς τον ένοπλο αγώνα της οργανώσεως αυτής δεν συνιστά αυτομάτως σοβαρό λόγο να πιστεύεται ότι το πρόσωπο αυτό έχει διαπράξει «τέτοιου είδους σοβαρό μη πολιτικό έγκλημα» ή «πράξεις που αντιβαίνουν προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών»·

— η διαπίστωση, σε τέτοιου είδους πλαίσιο, ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι πρόσωπο διέπραξε τέτοιου είδους έγκλημα ή είναι ένοχος τέτοιων πράξεων εξαρτάται από κατά περίπτωση αξιολόγηση συγκεκριμένων γεγονότων, προκειμένου να καθοριστεί αν οι πράξεις που τέλεσε η επίμαχη οργάνωση πληρούν τις προϋποθέσεις που τάσσουν οι εν λόγω διατάξεις και αν η ατομική ευθύνη όσον αφορά την τέλεση των πράξεων αυτών μπορεί να καταλογισθεί σε αυτό, λαμβανομένων υπόψη των προδιαγραφών αποδείξεως που επιβάλλει το εν λόγω άρθρο 12, παράγραφος 2.

2) Ο αποκλεισμός από το καθεστώς του πρόσφυγα κατ' εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β' ή γ', της οδηγίας 2004/83/ΕΚ δεν εξαρτάται από το αν ο αιτών αποτελεί ενεστώτα κίνδυνο για το κράτος μέλος υποδοχής.

3) Ο αποκλεισμός από το καθεστώς του πρόσφυγα κατ' εφαρμογή του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο β' ή γ', της

οδηγίας 2004/83/ΕΚ δεν εξαρτάται από έλεγχο τηρήσεως της αρχής της αναλογικότητας στη συγκεκριμένη περίπτωση.

4) Το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/83/ΕΚ έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίζουν δικαίωμα ασύλου βάσει του εθνικού τους δικαίου σε πρόσωπα των οποίων η υπαγωγή στο καθεστώς του πρόσφυγα έχει αποκλεισθεί δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, υπό τον όρο ότι αυτή η άλλη μορφή προστασίας δεν ενέχει κίνδυνο συγχύσεως με το καθεστώς του πρόσφυγα κατά την έννοια αυτής.

(¹) ΕΕ C 129 της 6.6.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Regeringsrätten (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X κατά Skatteverket

(Υπόθεση C-84/09) (¹)

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 2, 20, πρώτο εδάφιο, και 138, παράγραφος 1 — Ενδοκοινοτική απόκτηση καινούριου ιστιοπλοϊκού σκάφους — Άμεση χρησιμοποίηση του αγορασθέντος αγαθού εντός του κράτος μέλους αποκτήσεως ή εντός άλλου κράτους μέλους πριν από τη μεταφορά του στον τελικό του προορισμό — Προθεσμία εντός της οποίας αρχίζει η μεταφορά του αγαθού μέχρι τον τόπο προορισμού — Ανώτατη διάρκεια της μεταφοράς — Κρίσιμο χρονικό σημείο για τον χαρακτηρισμό ενός μεταφορικού μέσου ως καινούριου προκειμένου να φορολογηθεί)

(2011/C 13/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Regeringsrätten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X

κατά

Skatteverket

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Regeringsrätten — Ερμηνεία των άρθρων 2, 20 και 138 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Αγορά καινούριου ιστιοπλοϊκού σκάφους εντός κράτους μέλους Α εκ μέρους ιδιώτη που κατοικεί εντός κράτους μέλους Β, προκειμένου ο ιδιώτης να το χρησιμοποιήσει άμεσα για ιδιωτικούς σκοπούς, εντός του κράτους μέλους Α ή εντός άλλων κρατών μελών, επί ορισμένο χρονικό διάστημα πριν το ιστιοπλοϊκό φθάσει στον τελικό του προορισμό στο κράτος μέλος Β — Προθεσμία για την έναρξη μεταφοράς του αγαθού μέχρι τον τόπο προορισμού — Μέγιστη διάρκεια της μεταφοράς αυτής — Κρίσιμος χρόνος για να κριθεί αν ένα μεταφορικό μέσο είναι καινούριο, προκειμένου να φορολογηθεί

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 20, πρώτο εδάφιο, και 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι ο χαρακτηρισμός μιας πράξεως ως ενδοκοινοτικής παραδόσεως ή αποκτήσεως δεν πρέπει να εξαρτάται από την τήρηση οποιασδήποτε προθεσμίας εντός της οποίας πρέπει να αρχίσει ή να ολοκληρωθεί η μεταφορά του επιμάχου αγαθού από το κράτος μέλος παραδόσεως προς το κράτος μέλος προορισμού. Στην ιδιαίτερη περίπτωση της αποκτήσεως καινούριου μεταφορικού μέσου, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', ii, της οδηγίας αυτής, η κρίση περί του ενδοκοινοτικού χαρακτήρα της πράξεως πρέπει να πραγματοποιείται διά της συνολικής εκτιμήσεως όλων των αντικειμενικών περιστάσεων, καθώς και της προθέσεως του αγοραστή, κατά το μέτρο που επιβεβαιώνεται από αντικειμενικά στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να προσδιοριστεί το κράτος μέλος εντός του οποίου σκοπείται η τελική χρήση του οικείου αγαθού.
- 2) Προκειμένου να εκτιμηθεί αν μεταφορικό μέσο το οποίο αποτελεί αντικείμενο ενδοκοινοτικής αποκτήσεως είναι καινούριο, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος παραδόσεως του οικείου αγαθού από τον πωλητή στον αποκτήτονα.

(¹) ΕΕ C 90 της 18.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09) κατά Land Hessen

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-92/09 και C-93/09) (¹)

(Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Δημοσιοποίηση πληροφοριών για τους δικαιούχους γεωργικών ενισχύσεων — Κύρος των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη δημοσίευση αυτή και τον καθορισμό των κανόνων εφαρμογής της — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 7 και 8 — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Ερμηνεία των άρθρων 18 και 20)

(2011/C 13/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Volker und Markus Schecke GbR (C-92/09), Hartmut Eifert (C-93/09)

κατά

Land Hessen

παρισταμένης της: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Verwaltungsgericht Wiesbaden — Κύρος του άρθρου 40, παράγραφος 1, στοιχείο 8β, και του άρθρου 44α του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1), του κανονισμού (ΕΚ) 259/2008 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη δημοσιοποίηση πληροφοριών για τους δικαιούχους κονδυλίων προερχόμενων από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 76, σ. 28), και της οδηγίας 2006/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/58/ΕΚ (ΕΕ L 174 της 28.6.2006, σ. 54) — Ερμηνεία των άρθρων 7, 18, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, και 20 της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31) — Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των δικαιούχων ενισχύσεων χορηγούμενων από τα ευρωπαϊκά γεωργικά ταμεία, η οποία συνίσταται στη δημοσιοποίηση των δεδομένων αυτών σε ιστοσελίδα στο Διαδίκτυο, η οποία περιλαμβάνει εργαλείο αναζήτησης — Κύρος, με γνώμονα το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου που προβλέπουν τη δημοσιοποίηση αυτή και καθορίζουν λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής της — Προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να πραγματοποιείται η δημοσιοποίηση αυτή

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 42, σημείο 8β, και 44α του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1437/2007 του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2007, όπως επίσης και ο κανονισμός (ΕΚ) 259/2008 της Επιτροπής, της 18ης Μαρτίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 σχετικά με τη δημοσιοποίηση πληροφοριών για τους δικαιούχους κονδυλίων προερχόμενων από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), είναι ανίσχυρα στο μέτρο που, ως προς τα φυσικά πρόσωπα που είναι δικαιούχοι ενισχύσεων από το ΕΓΤΕ και το ΕΓΤΑΑ, οι διατάξεις αυτές επιβάλλουν τη δημοσιοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για κάθε δικαιούχο, χωρίς να διακρίνουν ανάλογα με τα σχετικά κριτήρια, όπως τις περιόδους κατά τις οποίες ελαβαν τέτοιες ενισχύσεις, τη συχνότητα ή ακόμη το είδος και τη σημασία αυτών.
- 2) Το ανίσχυρο των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης που αναφέρονται στο σημείο 1 του παρόντος διατακτικού δεν επιτρέπει να τεθούν υπό αμφισβήτηση τα αποτελέσματα της δημοσιοποίησης των καταλόγων των δικαιούχων ενισχύσεων από το ΕΓΤΑ και το ΕΓΤΑΑ στην οποία προέβησαν οι εθνικές αρχές, βάσει των διατάξεων αυτών, για την περίοδο που προηγείται της ημερομηνίας εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως.

- 3) Το άρθρο 18, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι δεν προβλέπει υποχρέωση του υπευθύνου για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα να τηρεί μητρώο κατά τα προβλεπόμενα στη διάταξη αυτή πριν από τη διενέργεια επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τα άρθρα 42, σημείο 8β, και 44α του κανονισμού 1290/2005, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1437/2007, καθώς και κατά τον κανονισμό 259/2008.
- 4) Το άρθρο 20 της οδηγίας 95/46 έχει την έννοια ότι δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να θέτουν ως προϋπόθεση για τη δημοσιοποίηση πληροφοριών κατά τα άρθρα 42, σημείο 8β, και 44α του κανονισμού 1290/2005, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1437/2007, καθώς και κατά τον κανονισμό 259/2008, τους προηγούμενους ελέγχους σύμφωνα με τη διάταξη αυτή.

(¹) ΕΕ C 129 της 6.6.2009.
ΕΕ C 119 της 16.5.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά των Vincent Willy Lahousse, Lavichy BVBA

(Υπόθεση C-142/09) (¹)

(Οδηγίες 92/61/ΕΟΚ και 2002/24/ΕΚ — Έγκριση τύπου δικύκλων ή τρικύκλων οχημάτων με κινητήρα — Οχήματα προοριζόμενα για αγώνες, επί ή εκτός οδού — Εθνική ρύθμιση απαγορεύουσα την κατασκευή, εμπορία και τοποθέτηση εξοπλισμού για την αύξηση της ισχύος και/ή της ταχύτητας μοτοποδηλάτων)

(2011/C 13/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Vincent Willy Lahousse, Lavichy BVBA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Βέλγιο) — Ερμηνεία των άρθρων 1, παράγραφος 1, 12 και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2002/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2002, για την έγκριση τύπου δικύκλων ή τρικύκλων οχημάτων με κινητήρα και την κατάργηση της οδηγίας 92/61/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 124, σ. 1) — Εξαιρέση για

οχήματα αγώνων (ταχύτητας), επί ή εκτός οδού — Εθνική ρύθμιση η οποία απαλείφει αυτή την εξαίρεση

Διατακτικό

Η οδηγία 92/61/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί εγκρίσεως τύπου των δικύκλων ή τρικύκλων οχημάτων με κινητήρα, καθώς και η οδηγία 2002/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 2002, για την έγκριση τύπου δικύκλων ή τρικύκλων οχημάτων με κινητήρα και την κατάργηση της οδηγίας 92/61, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, εφόσον ένα όχημα ή ένα σχετικό με το όχημα αυτό κατασκευαστικό στοιχείο ή τεχνική μονάδα δεν υπόκεινται στη διαδικασία εγκρίσεως τύπου που καθιερώνουν οι οικείες οδηγίες, ιδίως διότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους, οι διατάξεις των εν λόγω οδηγιών δεν εμποδίζουν την εκ μέρους κράτους μέλους καθιέρωση, για το επίμαχο όχημα, κατασκευαστικό στοιχείο ή τεχνική μονάδα, στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου του οικείου κράτους μέλους, ανάλογου μηχανισμού αναγνώρισης των ελέγχων που πραγματοποιούνται εντός άλλων κρατών μελών. Εν πάση περιπτώσει, η ρύθμιση αυτή πρέπει να συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης και ειδικότερα με τα άρθρα 34 ΣΛΕΕ και 36 ΣΛΕΕ.

(¹) ΕΕ C 153 της 4.7.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Verwaltungsgericht Schwerin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — André Grootes κατά Amt für Landwirtschaft Parchim

(Υπόθεση C-152/09) (¹)

[Κοινή γεωργική πολιτική — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου ορισμένων κοινοτικών καθεστώτων ενισχύσεως — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Υπολογισμός του ποσού στο οποίο αντιστοιχούν τα δικαιώματα ενισχύσεως — Άρθρο 40, παράγραφος 5 — Γεωργοί οι οποίοι είχαν αναλάβει γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς — Άρθρο 59, παράγραφος 3 — Περιφερειακή εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως — Άρθρο 61 — Διαφορετικές μοναδιαίες αξίες για εκτάρια που καλύπτονται από μόνιμους βοσκότοπους και για κάθε άλλο επιλέξιμο προς ενίσχυση εκτάριο]

(2011/C 13/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Schwerin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

André Grootes

κατά

Amt für Landwirtschaft Parchim

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Schwerin — Ερμηνεία του άρθρου 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1) — Προϋποθέσεις υπό τις οποίες γεωργοί που έχουν αναλάβει γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις κατά την περίοδο αναφοράς μπορούν να ζητήσουν υπολογισμό του ποσού αναφοράς με βάση το έτος που προηγήθηκε εκείνου κατά τη διάρκεια του οποίου ανέλαβαν τις προαναφερθείσες δεσμεύσεις

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 40, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 319/2006 του Συμβουλίου, της 20ης Φεβρουαρίου 2006, έχει την έννοια ότι, όταν στο οικείο κράτος μέλος έχουν καθοριστεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 61 του κανονισμού αυτού, διαφορετικές μοναδιαίες αξίες για τα εκτάρια που καλύπτονται από βοσκότοπους και για κάθε άλλο επιλέξιμο εκτάριο, ο γεωργός ο οποίος είχε αναλάβει, κατά την προβλεπόμενη από το εν λόγω άρθρο ημερομηνία αναφοράς, γεωργοπεριβαλλοντικές δεσμεύσεις βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου, σε άμεση συνέχεια προηγούμενων γεωργοπεριβαλλοντικών δεσμεύσεων με αντικείμενο τη μετατροπή αρόσιμης γης σε μόνιμο βοσκότοπο, δικαιούται να ζητήσει να υπολογιστούν τα δικαιώματα, κατά την έννοια του άρθρου 59, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1782/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 319/2006, βάσει της μοναδιαίας αξίας που έχει καθοριστεί για τα λοιπά επιλέξιμα προς ενίσχυση εκτάρια, πλην εκείνων που χρησιμοποιούνται ως βοσκότοποι.
- 2) Το άρθρο 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 1782/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 319/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 61 του ίδιου κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί, έχει την έννοια ότι μόνον όταν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ, αφενός, της μεταβολής της χρήσεως της εκτάσεως από αρόσιμη γη σε μόνιμο βοσκότοπο και, αφετέρου, της συμμετοχής σε γεωργοπεριβαλλοντικό μέτρο μπορεί, κατά τον υπολογισμό του ποσού που αντιστοιχεί σε δικαιώματα ενισχύσεως, να μη ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η εν λόγω έκταση χρησιμοποιούνταν ως μόνιμος βοσκότοπος κατά την ημερομηνία αναφοράς την οποία ορίζει το άρθρο 61 του ως άνω κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί.
- 3) Το άρθρο 40, παράγραφος 5, του κανονισμού 1782/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 319/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 61 του ίδιου κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί, έχει την έννοια ότι η εφαρμογή του δεν εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο γεωργός που υποβάλλει την αίτηση χορηγήσεως ενιαίας ενισχύσεως πρέπει να είναι το ίδιο πρόσωπο το οποίο προέβη στη μεταβολή της χρήσεως της οικείας εκτάσεως.

(¹) ΕΕ C 167 της 18.7.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finanzamt Leverkusen κατά Verigen Transplantation Service International AG

(Υπόθεση C-156/09) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Απαλλαγές δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος — Παροχές ιατρικής περιθάλψεως — Αφαίρεση και πολλαπλασιασμός κυττάρων του χόνδρου με σκοπό τη μετεμφύτευσή τους στο σώμα του ασθενούς)

(2011/C 13/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finanzamt Leverkusen

κατά

Verigen Transplantation Service International AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesfinanzhof — Ερμηνεία του άρθρου 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Εργασίες που πραγματοποιούνται για λογαριασμό ληπτών εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη και συνίστανται στην αφαίρεση κυττάρων του αρθρικού χόνδρου από υλικό χόνδρου το οποίο έχει αποσπασθεί από ανθρώπινο σώμα και, εν συνεχεία, στον πολλαπλασιασμό τους προκειμένου να εμφυτευτούν στο σώμα του ασθενούς — Καθορισμός του τύπου παροχής των υπηρεσιών — Ζήτημα αν οι παροχές αυτές πρέπει να απαλλάσσονται από τον φόρο ως παροχές «ιατρικής περιθάλψεως, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ασκήσεως ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματιών»

Διατακτικό

Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε

με την οδηγία 95/7/EK του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, έχει την έννοια ότι η αφαίρεση κυττάρων του αρθρικού χόνδρου από το υλικό χόνδρου ενός ανθρώπου και ο επακόλουθος πολλαπλασιασμός τους προκειμένου να μετεμφυτευτούν για θεραπευτικούς σκοπούς συνιστούν «παροχή ιατρικής περιδάλφωσας» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal de commerce de Bourges (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lidl SNC κατά Vierzon Distribution SA

(Υπόθεση C-159/09) (¹)

(Οδηγίες 84/450/ΕΟΚ και 97/55/ΕΚ — Προϋποθέσεις θεμιτού της συγκριτικής διαφήμισης — Σύγκριση των τιμών επιλεγμένων τροφίμων που διατίθενται στο εμπόριο από δύο ανταγωνιστικές αλυσίδες καταστημάτων — Αγαθά που ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες ή που έχουν τον ίδιο σκοπό — Παραπλανητική διαφήμιση — Σύγκριση αφορώσα ένα επαληθεύσιμο χαρακτηριστικό)

(2011/C 13/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Bourges

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lidl SNC

κατά

Vierzon Distribution SA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de commerce de Bourges — Ερμηνεία του άρθρου 3α της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση (EE L 250, σ. 17), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997 (EE L 290, σ. 18) — Προϋποθέσεις νομιμότητας της συγκριτικής διαφήμισης — Σύγκριση με τις τιμές ανταγωνιστικής αλυσίδας μεγάλων καταστημάτων — Αγαθά που ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες ή έχουν τον ίδιο σκοπό

Διατακτικό

Το άρθρο 3α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, έχει την έννοια ότι το γεγονός και μόνον ότι τα τρόφιμα διαφέρουν ως προς τον τρόπο που καταναλώνονται και την ικανοποίηση που παρέχει η κατανάλωσή τους, σε συνάρτηση

με τις συνθήκες και τον τόπο παραγωγής τους, τα συστατικά τους και την ταυτότητα του παραγωγού τους, δεν είναι ικανό να αποκλείσει το ενδεχόμενο η σύγκριση τέτοιων προϊόντων να πληροί την προϋπόθεση που θέτει η εν λόγω διάταξη, η οποία ορίζει ότι τα οικεία προϊόντα πρέπει να ικανοποιούν τις ίδιες ανάγκες ή να έχουν τον ίδιο σκοπό, δηλαδή να έχουν μεταξύ τους επαρκή βαθμό εναλλαξιμότητας.

Το άρθρο 3α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 84/450, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55, έχει την έννοια ότι διαφήμιση όπως αυτή της κύριας δίκης μπορεί να έχει παραπλανητικό χαρακτήρα, ιδίως:

— αν διαπιστώνεται, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων συνθηκών της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως των ενδείξεων ή παραλείψεων της διαφήμισης αυτής, ότι σημαντικός αριθμός καταναλωτών στους οποίους απευθύνεται η διαφήμιση ενδέχεται να λάβει την αφορώσα τη διενέργεια αγορών απόφαση του έχοντας πεπλανημένα την εντύπωση ότι η εκ μέρους του διαφημιζόμενου επιλογή προϊόντων είναι αντιπροσωπευτική του γενικού επιπέδου των τιμών του τελευταίου σε σχέση με εκείνο του ανταγωνιστή του και ότι, επομένως, οι καταναλωτές αυτοί θα εξοικονομήσουν τα ποσά που προβάλλει η εν λόγω διαφήμιση πραγματοποιώντας τακτικά τις αγορές ειδών τρέχουσας καταναλώσεως από τον διαφημιζόμενο και όχι από τον ανταγωνιστή αυτού, ή έχοντας την πεπλανημένη εντύπωση ότι όλα τα προϊόντα του διαφημιζόμενου είναι φθηνότερα από εκείνα του ανταγωνιστή του, ή

— αν διαπιστώνεται ότι, στο πλαίσιο συγκρίσεως αφορώσας αποκλειστικά την τιμή, επιλέχθηκαν τρόφιμα τα οποία παρουσιάζουν διαφορές ικανές να επηρεάσουν αισθητά τις επιλογές του μέσου καταναλωτή, χωρίς οι εν λόγω διαφορές να προκύπτουν από τη διαφήμιση αυτή.

Το άρθρο 3α, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 84/450, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55, έχει την έννοια ότι η προϋπόθεση περί του επαληθεύσιμου χαρακτήρα την οποία θέτει η εν λόγω διάταξη επιβάλλει, όσον αφορά διαφήμιση όπως αυτή της κύριας δίκης που συγκρίνει τις τιμές δύο ομάδων προϊόντων, ότι τα εν λόγω προϊόντα πρέπει να μπορούν να προσδιορίζονται επακριβώς βάσει των περιεχόμενων στη διαφήμιση αυτή πληροφοριών.

(¹) EE C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-164/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Παρεκκλίσεις από το καθεστώς προστασίας των αγρίων πτηνών — Θήρα)

(2011/C 13/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Zadra και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και G. Fiengo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 9 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 015/001 σ. 202) — Εξαιρέσεις από το καθεστώς προστασίας των αγρίων πτηνών — Περιφέρεια της Βενετίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, καθόσον η περιφέρεια της Βενετίας θέσπισε και εφάρμοσε μια νομοθεσία σχετικά με την έγκριση των εξαιρέσεων από το καθεστώς της προστασίας των αγρίων πτηνών που δεν τηρεί τις προϋποθέσεις του άρθρου 9 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 180 της 1.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-226/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2004/18/CE — Διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Σύναψη συμβάσεως παροχής υπηρεσιών διερμηνείας και μεταφράσεως — Υπηρεσίες εμπόπτουσες στο παράρτημα II Β της εν λόγω οδηγίας — Υπηρεσίες μη υποκείμενες σε όλες τις επιταγές της οδηγίας — Στάθμιση των κριτηρίων αναθέσεως μετά την υποβολή των προσφορών — Τροποποίηση της σταθμίσεως των κριτηρίων αναθέσεως κατόπιν της πρώτης εξετάσεως των προσφορών — Τήρηση της αρχής ίσης μεταχειρίσεως και της υποχρεώσεως διαφάνειας)

(2011/C 13/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και A.-A. Gilly)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, A. Collins, SC)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων — Σύναψη συμβάσεως για παροχή υπηρεσιών διερμηνείας και μεταφράσεως — Υπηρεσίες ως προς τις οποίες δεν ισχύουν όλες οι απαιτήσεις που θέτει η οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Στάθμιση των κριτηρίων συνάψεως της συμβάσεως μετά την υπο-

βολή προσφορών — Αρχές της ίσης μεταχειρίσεως των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, τροποποιώντας τη στάθμιση των κριτηρίων αναθέσεως του αντικειμένου της επίδικης συμβάσεως κατόπιν μιας πρώτης εξετάσεως των υποβληθεισών προσφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και την παρεπόμενη υποχρέωση διαφάνειας, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ιρλανδία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Bundespatentgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hogan Lovells International LLP κατά Bayer CropScience AG

(Υπόθεση C-229/09) (¹)

[Δίκαιο ευρεσιτεχνίας — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Κανονισμός (ΕΚ) 1610/96 — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Χορήγηση πιστοποιητικού για προϊόν το οποίο έχει τύχει προσωρινής αδειας κυκλοφορίας στην αγορά]

(2011/C 13/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundespatentgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hogan Lovells International LLP

κατά

Bayer CropScience AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundespatentgericht — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1610/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα (ΕΕ L 198, σ. 30) — Προϋποθέσεις χορηγήσεως συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας — Δυνατότητα χορηγήσεως του εν λόγω πιστοποιητικού βάσει προηγούμενης αδειας κυκλοφορίας στην αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ — Δραστική ουσία iodosulfuron

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1610/96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με την καθιέρωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για φυτοπροστατευτικό προϊόν για το οποίο υφίσταται ισχύουσα άδεια κυκλοφορίας στην αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 11ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Δημοκρατία της Λεττονίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dita Danosa κατά LKB Lizings SIA

(Υπόθεση C-232/09) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Μέτρα που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων — Άρθρα 2, στοιχείο α', και 10 — Έννοια του όρου «έγκυος εργαζόμενη» — Απαγόρευση απόλυσης εγκύου εργαζομένης από την έναρξη της εγκυμοσύνης της μέχρι το πέρας της άδειας μητρότητας — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Μέλη του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικών εταιριών — Εθνική ρύθμιση επιτρέπουσα την απόλυση των μελών αυτών χωρίς κανέναν περιορισμό)

(2011/C 13/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dita Danosa

κατά

LKB Lizings SIA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Augstākās tiesas Senāts — Ερμηνεία του άρθρου 10 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 348, σ. 1) — Έννοια του εργαζομένου — Συμβατό με την οδηγία εθνικής νομοθεσίας που επιτρέπει την απόλυση μέλους του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικής εταιρίας χωρίς κανέναν περιορισμό, ακόμη και σε περίπτωση εγκυμοσύνης

Διατακτικό

1) Μέλος του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικής εταιρίας το οποίο παρέχει τις υπηρεσίες του σε αυτή και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της πρέπει να θεωρείται ως έχον την

ιδιότητα του εργαζομένου για τους σκοπούς εφαρμογής της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), εφόσον η δραστηριότητά του ασκείται, κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, υπό τη διεύθυνση και τον έλεγχο άλλου οργάνου της οικείας εταιρίας και εφόσον, ως αντάλλαγμα για τη δραστηριότητά του αυτή, εισπράττει αμοιβή. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να προβεί στην απαιτούμενη εξακρίβωση των πραγματικών περιστατικών προκειμένου να κρίνει αν αυτό συμβαίνει στην υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί.

2) Το άρθρο 10 της οδηγίας 92/85 έχει την έννοια ότι απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, η οποία επιτρέπει την παύση μέλους του διοικητικού συμβουλίου κεφαλαιουχικής εταιρίας χωρίς περιορισμό, οσάκις το πρόσωπο περί του οποίου πρόκειται έχει την ιδιότητα της «εγκύου εργαζομένης» κατά την έννοια της οδηγίας αυτής και η απόφαση περί παύσεώς της στηρίζεται κατ' ουσίαν στην εγκυμοσύνη της. Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι το οικείο μέλος διοικητικού συμβουλίου δεν έχει την ιδιότητα αυτή, πάντως, η παύση μέλους διοικητικού συμβουλίου το οποίο ασκεί καθήκοντα όπως αυτά που περιγράφονται στην υπόθεση της κύριας δίκης λόγω εγκυμοσύνης ή για λόγους που ανάγονται κατ' ουσίαν στην κατάσταση αυτή δεν μπορεί να αφορά παρά μόνον τις γυναίκες και συνιστά, ως εκ τούτου, άμεση διάκριση λόγω φύλου η οποία αντιβαίνει στα άρθρα 2, παράγραφοι 1 και 7, και 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alketa Xhymshiti κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Υπόθεση C-247/09) (¹)

[Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 1408/71 και 574/72 καθώς και (ΕΚ) 859/2003 — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Οικογενειακές παροχές — Υπήκοος τρίτου κράτους εργαζόμενος στην Ελβετία και διαμένων με τα τέκνα του σε κράτος μέλος του οποίου την ιδιγένεια έχουν τα τέκνα]

(2011/C 13/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alketa Xhymshiti

κατά

Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Baden-Württemberg — Ερμηνεία, αφενός, του κανονισμού (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους (ΕΕ L 124, σ. 1) και, αφετέρου, των άρθρων 2, 13 και 76 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138) — Υπήκοος τρίτου κράτους ο οποίος εργάζεται στην Ελβετική Ομοσπονδία και κατοικεί με τη σύζυγο και τα τέκνα του σε κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχουν τα τέκνα — Άρνηση χορηγήσεως οικογενειακών επιδομάτων από το κράτος μέλος της κατοικίας — Συμβατό της μη χορηγήσεως οικογενειακών επιδομάτων με τις προαναφερθείσες κοινοτικές ρυθμίσεις

Διατακτικό

- 1) Στην περίπτωση κατά την οποία υπήκοος τρίτου κράτους διαμένει νομίμως εντός κράτους μέλους της Ένωσης και εργάζεται στην Ελβετία, ο εν λόγω υπήκοος δεν υπάγεται, εντός του κράτους μέλους διαμονής, στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 859/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2003, για την επέκταση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 στους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι δεν καλύπτονται ήδη από τις διατάξεις αυτές μόνον λόγω της ιθαγένειάς τους, καθόσον ο εν λόγω κανονισμός 859/2003 δεν περιλαμβάνεται στις κοινοτικές πράξεις στις οποίες γίνεται αναφορά στο τμήμα Α του παραρτήματος II της Συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, την οποία τα συμβαλλόμενα στη συμφωνία αυτή μέρη υποχρεούνται να εφαρμόσουν. Κατά συνέπεια, δεν διαπιστώνεται ότι το κράτος μέλος διαμονής υποχρεούται να εφαρμόσει τους κανονισμούς (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, και (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, στον εν λόγω μισθωτό και τη σύζυγό του.
- 2) Τα άρθρα 2, 13 και 76 του κανονισμού 1408/71 καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού

574/72 δεν ασκούν επιρροή ως προς υπήκοο τρίτου κράτους ευρισκόμενο στην κατάσταση της προσφεύγουσας της κύριας δίκης, καθόσον η κατάσταση της εμπίπτει στη νομοθεσία του κράτους μέλους διαμονής. Το γεγονός και μόνο ότι τα τέκνα της υπηκόου αυτής είναι πολίτες της Ένωσης δεν καθιστά μη σύννομη την άρνηση χορηγήσεως των οικογενειακών επιδομάτων στο κράτος μέλος διαμονής εφόσον, καθώς προκύπτει από τις διαπιστώσεις του αιτούντος δικαστηρίου, δεν πληρούνται οι κατά νόμο απαιτούμενες για τη χορήγηση αυτή προϋποθέσεις.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Rayonen sad Plovdiv (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-250/09 και C-268/09) (¹)

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης — Εθνική διάταξη που προβλέπει τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας — Αυτοδίκαιη συνταξιοδότηση στην ηλικία των 68 ετών — Δικαιολογητικοί λόγοι για τις διαφορές στη μεταχείριση λόγω ηλικίας)

(2011/C 13/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Plovdiv

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vasil Ivanov Georgiev

κατά

Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Rayonen sad Plovdiv — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Εθνικός νόμος που επιτρέπει στους καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους να συνάψουν σύμβαση εργασίας για ορισμένο μόνο χρόνο — Εθνικός νόμος που καθορίζει την ηλικία οριστικής συνταξιοδότησης των καθηγητών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στα 68 έτη — Δικαιολογητικοί λόγοι για τη διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας

Διατακτικό

Η οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, και ειδικότερα το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σ' αυτή η εθνική ρύθμιση που, όπως η επίμαχη

στις κύριες δίκες ρύθμιση, προβλέπει ότι οι καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης συνταξιοδοτούνται αυτοδικαίως, όταν συμπληρώσουν το 68ο έτος της ηλικίας τους, και ότι μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους μπορούν να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους βάσει μόνο συμβάσεων ορισμένου χρόνου που συνάπτονται για ένα έτος και μπορούν να ανανεώνονται δύο φορές κατ' ανώτατο όριο, εφόσον η ρύθμιση αυτή εξυπηρετεί θεμιτό στόχο, αναγόμενο κυρίως στην πολιτική που εφαρμόζεται στον τομέα της απασχόλησης και της αγοράς εργασίας, όπως είναι η διασφάλιση ορισμένου ποιοτικού επιπέδου της εκπαίδευσης και η βέλτιστη κατανομή των καθηγητικών θέσεων μεταξύ των γενιών, και εφόσον παρέχει τα πρόσφορα και αναγκαία μέσα για την επίτευξη του στόχου αυτού. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών.

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ δημόσιου φορέα και ιδιώτη, εφόσον μια εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/78, το εθνικό δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να μην εφαρμόσει τη ρύθμιση αυτή.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 16ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του Gaetano Mantello

(Υπόθεση C-261/09) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 3, σημείο 2 — *Ne bis in idem* — Έννοια των «ιδίων πράξεων» — Δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Αμετάκλητη απόφαση που έχει εκδοθεί στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος — Κατοχή ναρκωτικών ουσιών — Διακίνηση ναρκωτικών ουσιών — Εγκληματική οργάνωση)

(2011/C 13/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Stuttgart

Διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του

Gaetano Mantello

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Stuttgart — Ερμηνεία του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαισίου του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1) — Αρχή «*non bis in idem*» σε εθνικό επίπεδο — Δυνατότητα της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως

εκδοθέν στο πλαίσιο ποινικής διώξεως η οποία αφορά πράξεις εκ των οποίων ένα μέρος έχει αποτελέσει αντικείμενο αμετάκλητης αποφάσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος αυτού — Έννοια των «ιδίων πράξεων» — Περίπτωση στην οποία, κατά την πρώτη ποινική διαδικασία, όλα τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως ήταν γνωστά στις προανακριτικές αρχές του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος, αλλά δεν χρησιμοποιήθηκαν για λόγους ερευνητικής τακτικής

Διατακτικό

Όσον αφορά την έκδοση και την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως, η έννοια των «ιδίων πράξεων» του άρθρου 3, σημείο 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης.

Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην οποία η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος, απαντώντας σε αίτηση παροχής πληροφοριών υπό την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου την οποία υπέβαλε η δικαστική αρχή εκτελέσεως, προέβη, κατ' εφαρμογήν της εθνικής της νομοθεσίας και τηρώντας τις απαιτήσεις που απορρέουν από την κατά το ως άνω άρθρο 3, σημείο 2, έννοια των «ιδίων πράξεων», στη ρητή διαπίστωση ότι η προγενέστερη απόφαση που είχε εκδοθεί στο πλαίσιο της εννόμου τάξεώς της δεν αποτελεί αμετάκλητη απόφαση που να καλύπτει τις πράξεις στις οποίες αναφέρεται το ένταλμά της σύλληψεως και επομένως δεν εμποδίζει την άσκηση της διώξεως την οποία αφορά το εν λόγω ένταλμα σύλληψεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν έχει λόγο να εφαρμόσει, συνεπεία μιας τέτοιας αποφάσεως, τον λόγο υποχρεωτικής μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 3, σημείο 2.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-317/09 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμψηφισμός πιστώσεων συνδεδεμένων με διαφορετικές έννομες τάξεις — Αίτημα επιστροφής προκαταβολής — Αρχή της *litis denuntiatio* — Δικαιώματα άμυνας και δικαίωμα για δίκαιη δίκη)

(2011/C 13/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα): Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) (εκπρόσωπος: P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve και S. Delaude)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Ιουνίου 2009 (συνεκδ. υποθ. T-396/05 και T-397/05), ArchiMEDES κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο, νυν Γενικό Δικαστήριο, απέρριψε τις προσφυγές-αγωγές της προσφεύγουσας-ενάγουσας με αίτημα, αφενός, να ακυρωθούν οι αποφάσεις της Επιτροπής περί αναζήτησης των ποσών που είχαν προκαταβληθεί στο πλαίσιο της σύμβασης της Επιτροπής με την προσφεύγουσα-ενάγουσα και περί συμψηφισμού των αμοιβαίων αξιώσεων και, αφετέρου, να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην καταβολή του υπολοίπου της επιδοτήσεως που προέβλεπε η ίδια σύμβαση — Δεν εφαρμόζεται η αρχή της *litis denuntiatio* — Απόρριψη του αιτήματος να υποχρεωθούν οι λοιποί συνυπόχρεοι εκ της σύμβασης να καταβάλουν τα σχετικά ποσά στο πλαίσιο της εις ολόκληρον ευθύνης τους — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος για δίκαιη δίκη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης
- 2) Καταδικάζει την *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES)* στα δικαστικά έξοδα

(¹) ΕΕ C 267 της 7.11.09

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-322/09 P) (¹)

[Αίτηση αναίρεσης — Κρατική ενίσχυση — Καταγγελία ανταγωνιστή — Παραδεκτό — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 4, 10, 13 και 20 — Απόφαση της Επιτροπής να μη δώσει συνέχεια στην καταγγελία — Χαρακτηρισμός των μέτρων από την Επιτροπή, εν μέρει, ως μη αποτελούντων κρατικές ενισχύσεις και, εν μέρει, ως υφισταμένων ενισχύσεων συμβατών με την κοινή αγορά — Άρθρο 230 ΕΚ — Έννοια του όρου «δυνάμενη να προσβληθεί πράξη»]

(2011/C 13/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (εκπρόσωποι: M. Merola και L. Armati, δικηγόροι)
Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και T. Scharf)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης ασκηθείσα κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (πρώτο τμήμα) της 9ης Ιουνίου 2009, T-152/06, NDSHT κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε απαράδεκτη προσφυγή περί ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής, που περιλαμβάνεται στα έγγραφα της 24ης Μαρτίου και της 28ης Απριλίου 2006, περί μη κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, κατόπιν της καταγγελίας της προσφεύγουσας σχετικά με ενισχύσεις που φέρονται ότι χορηγήθηκαν στη Stockholm Visitors Board AB από τις σουηδικές αρχές, υπό τη μορφή διαφόρων ειδών επιδοτήσεων καταβληθεισών από τον Δήμο Στοκχόλμης — Πράξεις δεκτικές προσφυγής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 9ης Ιουνίου 2009, T-152/06, NDSHT κατά Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB περί ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που περιέχεται στα έγγραφα της 24ης Μαρτίου και της 28ης Απριλίου 2006, να μη δώσει συνέχεια στην εξέταση της καταγγελίας που η εταιρία αυτή είχε καταθέσει σχετικά με τεκμαιρόμενες παράνομες κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε ο Δήμος Στοκχόλμης στη Stockholm Visitors Board AB.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 233 της 26.6.2009, σ. 12.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Pensionsversicherungsanstalt κατά Christine Kleist

(Υπόθεση C-356/09) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης — Οδηγία 76/207/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ' — Εθνική νομοθεσία διευκολύνουσα την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας των εργαζομένων που έχουν αποκτήσει δικαίωμα συντάξεως — Σκοπός της προώθησεως της απασχόλησης των νέων εργαζομένων — Εθνική νομοθεσία ορίζουσα ως ηλικία συνταξιοδότησεως το 60ό έτος για τις γυναίκες και το 65ο έτος για τους άνδρες)

(2011/C 13/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pensionsversicherungsanstalt

κατά

Christine Kleist

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 70), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που καθορίζει την ηλικία συνταξιοδότησεως στα 60 έτη για τις γυναίκες και στα 65 έτη για τους άνδρες και διευκολύνει την απόλυση των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει την ηλικία αυτή — Απόλυση εργαζομένης που έχει συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας της και έχει αποκτήσει δικαίωμα συντάξεως, στην οποία προβαίνει εργοδότης του δημόσιου τομέα με σκοπό να συμβάλει στην απασχόληση των νέων

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, έχει την έννοια ότι εθνική ρύθμιση η οποία, προκειμένου να προωθήσει την πρόσβαση στην απασχόληση νέων εργαζομένων, επιτρέπει σε εργοδότη να καταγγείλει τις συμβάσεις εργασίας εργαζομένων που απέκτησαν δικαίωμα συντάξεως γήρατος, όταν η σύνταξη αυτή παρέχεται στις γυναίκες πέντε έτη νωρίτερα από την ηλικία που καθορίστηκε για τους άνδρες, συνιστά άμεση διάκριση λόγω φύλου, απαγορευόμενη από την εν λόγω οδηγία.

(¹) ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-48/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2008/1/ΕΚ — Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρυπάνσεως — Προϋποθέσεις αδειας των υφισταμένων εγκαταστάσεων — Υποχρέωση διασφάλισης της εκμεταλλεύσεως των εγκαταστάσεων αυτών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας)

(2011/C 13/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: A. Alcover San Pedro)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (ΕΕ L 24, σ. 8) — Εγκαταστάσεις δυνάμενες να έχουν επιπτώσεις στις εκπομπές στην ατμόσφαιρα, το νερό και το έδαφος και στη ρύπανση — Προϋποθέσεις αδειας των υφισταμένων εγκαταστάσεων

Διατακτικό

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη λαμβάνοντας τα απαραίτητα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές να μεριμνούν, με άδειες εκδιδόμενες σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8 της οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως ή, προσηκόντως, με την επανεξέταση των προϋποθέσεων και, ενδεχομένως, με την επικαιροποίησή τους, ώστε η εκμετάλλευση των υφισταμένων εγκαταστάσεων να γίνεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των άρθρων 3, 7, 9, 10, 13, 14, στοιχεία α') και β'), καθώς και 15, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, το αργότερο στις 30 Οκτωβρίου 2007, με την επιφύλαξη των λοιπών ειδικών δια-

τάξεων του δικαίου της Ένωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 100 της 17.04.2010

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2010 [αίτηση του Amtsgericht Stuttgart (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bianca Purrucker κατά Guillermo Vallés Pérez

(Υπόθεση C-296/10) (¹)

[Δικαστική συνεργασία επί αστικών υποθέσεων — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Εκκρεμοδικία — Διαδικασία επί της ουσίας σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας τέκνου και αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας του ίδιου τέκνου]

(2011/C 13/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bianca Purrucker

κατά

Guillermo Vallés Pérez

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Amtsgericht Stuttgart — Ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 388, σ. 1) — Αρμοδιότητα δικαστηρίου κράτους μέλους να εκδικάσει επί της ουσίας αγωγή σχετικά με το δικαίωμα επιμέλειας τέκνου έχοντος συνήθη διαμονή στο εν λόγω κράτος, οσάκις δικαστήριο άλλου κράτους μέλους επελήφθη προγενέστερα αίτησης ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ των ιδίων διαδικών και αφορώσας το δικαίωμα επιμέλειας του ίδιου τέκνου — Έννοια «πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου»

Διατακτικό

Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, δεν εφαρμόζεται οσάκις δικαστήριο κράτους μέλους, επιληφθέν πρώτο για τη λήψη μέτρων περί γονικής μέριμνας, δικάζει μόνο στο πλαίσιο παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας, κατά το άρθρο 20 του κανονισμού αυτού, και δικαστήριο άλλου κράτους μέλους, έχον κατά τον ίδιο κανονισμό διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει επί της ουσίας, επιλαμβάνεται δεύτερο αιτήσεως για τη λήψη των ίδιων μέτρων, είτε προσωρινώς είτε οριστικώς.

Το γεγονός ότι δικαστήριο κράτους μέλους επιλαμβάνεται στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων ή ότι εκδίδεται απόφαση στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας και δεν προκύπτει από οιοδήποτε στοιχείο της υποβληθείσας αίτησης ή της εκδοθείσας αποφάσεως ότι το επιληφθέν για την παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία κατά τον κανονισμό 2201/2003 δεν έχει κατ' ανάγκη ως συνέπεια να αποκλείεται η ύπαρξη αγωγής –όπως ενδεχομένως επιτρέπει το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους– συνδεδεμένης με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων και περιέχουσας στοιχεία εκ των οποίων να αποδεικνύεται ότι το επιληφθέν δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία κατά τον κανονισμό αυτόν.

Οσάκις, παρά τις προσπάθειες που κατέβαλε προκειμένου να ενημερωθεί από τον διάδικο που προτείνει ένσταση εκκρεμοδικίας περί του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου και της κεντρικής αρχής, το δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο δεν διαθέτει κάποιο στοιχείο το οποίο να επιτρέπει τον καθορισμό του αντικειμένου και της αιτίας μίας ενώπιον άλλου δικαστηρίου ασκηθείσας προσφυγής και να αποδεικνύει, ιδίως, τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού κατά τον κανονισμό 2201/2003, και οσάκις, εξαιτίας ειδικών περιστάσεων, το συμφέρον του παιδιού επιτάσσει την έκδοση αποφάσεως που να δύναται να αναγνωρισθεί σε κράτη μέλη διαφορετικά από αυτό όπου βρίσκεται το δικαστήριο το οποίο επελήφθη δεύτερο, απόκειται στο δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο, κατόπιν εύλογης προθεσμίας αναμονής απαντήσεων επί των διατυπωθέντων ερωτημάτων, να συνεχίσει με την εξέταση της ενώπιόν του κατατεθείσας προσφυγής. Η διάρκεια της εύλογης αυτής προθεσμίας αναμονής πρέπει να λαμβάνει υπόψη το ύψιστο συμφέρον του παιδιού σε συνάρτηση με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της εκάστοτε διαφοράς.

(¹) EE C 221 της 14.8.2010.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) στις 7 Ιουλίου 2010 — Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova και Kemko International EAD κατά Ministerski savet na Republika Bulgaria

(Υπόθεση C-339/10)

(2011/C 13/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Krasimir Asparuhov Estov, Monika Lyusien Ivanova και Kemko International EAD

Καθού: Ministerski savet na Republika Bulgaria

Με διάταξη της 12ης Νοεμβρίου 2010 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) έκρινε ότι είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που του υπέβαλε το Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal in Northern Ireland (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Σεπτεμβρίου 2010 — Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd κατά Department of the Environment for Northern Ireland

(Υπόθεση C-474/10)

(2011/C 13/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal in Northern Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts, Creagh Concrete Products Ltd

Καθού: Department of the Environment for Northern Ireland

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία [2001/42] (¹) την έννοια ότι, οσάκις μια δημόσια αρχή που είναι αρμόδια για την εκπόνηση σχεδίου, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, διαθέτει, επίσης, γενική περιβαλλοντική αρμοδιότητα σε ορισμένο κράτος μέλος, δύναται το εν λόγω κράτος μέλος να μην ορίσει, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας, καμία αρμόδια αρχή για διαβουλεύσεις για τους σκοπούς των άρθρων 5 και 6;
- 2) Έχει η ανωτέρω οδηγία την έννοια ότι οσάκις η δημόσια αρχή που είναι αρμόδια για την εκπόνηση σχεδίου, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, διαθέτει, επίσης, γενική περιβαλλοντική αρμοδιότητα σε ορισμένο κράτος μέλος, οφείλει το εν λόγω κράτος μέλος να εξασφαλίσει την αυτοτέλεια της αρχής που θα ορισθεί για διαβουλεύσεις από την ανωτέρω δημόσια αρχή;
- 3) Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της ανωτέρω οδηγίας την έννοια ότι η προϋπόθεση που θέτει, κατά την οποία στις αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 και στο κοινό που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου αυτού δίδεται έγκαιρη και πραγματική ευκαιρία να εκφράσουν τη γνώμη τους «εντός εύλογων χρονικών περιθωρίων», έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη με κανόνες που προβλέπουν ότι η αρμόδια για την εκπόνηση του σχεδίου αρχή καθορίζει ανά περίπτωση την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκφραστούν οι γνώμες αυτές, ή πρέπει οι κανόνες που μεταφέρουν την οδηγία στην εθνική έννομη τάξη να προβλέπουν οι ίδιοι ορισμένη προθεσμία ή διαφορετικές προθεσμίες υπό διαφορετικές περιστάσεις εντός των οποίων πρέπει να εκφραστούν οι εν λόγω γνώμες;

(¹) Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (ΕΕ L 197, σ. 30).

**Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**

(Υπόθεση C-486/10)

(2011/C 13/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms και C. Zadra)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, σε συνδυασμό με τους τίτλους III έως VI, της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθόσον ο Δήμος Hamm συνήψε τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών της 30ής Ιουλίου και της 16ης Δεκεμβρίου 2003, οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τη συλλογή και μεταφορά των λυμάτων, την περιοδική συντήρηση, τη λειτουργία, τις επισκευές και τον έλεγχο του δικτύου αποχέτευσης του Δήμου Hamm, με απευθείας ανάθεση στον Lippverband, χωρίς προηγουμένως να προκηρύξει διαγωνισμούς σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή αφορά τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας τις οποίες συνήψε ο Δήμος Hamm με το Lippverband, ένα σωματείο διαχείρισης λυμάτων που έχει συσταθεί με νόμο, και οι οποίες αφορούν τη συλλογή και μεταφορά των λυμάτων, την περιοδική συντήρηση, τη λειτουργία, τις επισκευές και τον έλεγχο του δικτύου αποχέτευσης του εν λόγω Δήμου. Το Lippverband είναι νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου, στο οποίο έχει ανατεθεί η εκπλήρωση ορισμένων καθηκόντων που έχουν οριστεί με νόμο, όσον αφορά τη διαχείριση των υδάτων. Το 25 % των μελών του είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τις επίμαχες συμβάσεις, το Lippverband έπρεπε να αναλάβει από την 1η Ιανουαρίου 2004 τη συλλογή και τη μεταφορά των λυμάτων που δημιουργούνται εντός των ορίων του Δήμου Hamm, αντί αμοιβής καταβαλλόμενης από τον Δήμο, η οποία χαρακτηριζόταν ως «εισφορά προς εξυπηρέτηση ειδικού συμφέροντος». Για την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών από το Lippverband, ο Δήμος Hamm τού μεταβίβαζε το δικαίωμα αποκλειστικής, διαρκούς και γενικής χρήσης του αποχετευτικού του δικτύου και το Lippverband οφείλει να καταβάλει ορισμένο ποσό ως αντιπαροχή για τη μεταβίβαση αυτή.

Οι επίμαχες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, μολονότι είναι δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 92/50, συνήφθησαν απευθείας με το Lippverband, χωρίς να διεξαχθεί κανονική διαδικασία για τη σύναψή τους και χωρίς να προκηρυχθεί διαγωνισμός σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρόκειται αναμφισβήτητα για συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας. Έχουν συναφθεί από μια αναθέτουσα αρχή για άριστο χρόνο, αφορούν την παροχή υπηρεσιών για «αποχετεύσεις», κατά την έννοια της κατηγορίας 16 του παραρτήματος I Α της οδηγίας και η αξία τους υπερβαίνει κατά πολύ το όριο που προβλέπεται για την εφαρμογή της οδηγίας. Επομένως, πριν από τη σύναψη των συμβάσεων έπρεπε να έχει προκηρυχθεί διαγωνισμός σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει η Κυβέρνηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η ανάθεση της παροχής των επίμαχων υπηρεσιών δεν συνιστά ούτε πράξη αναγόμενη στην οργάνωση του κράτους ούτε πράξη εσωτερικής ανάθεσης (πράξη «in-house»).

Πρώτον, είναι αμφίβολο, κατά την προσφεύγουσα πάντα, αν είναι δυνατή η ανάθεση καθηκόντων κρατικής οργάνωσης σε ένα φορέα διαχείρισης υδάτων μικτής οικονομίας, όπως το Lippverband, του οποίου το 25 % των μελών είναι ιδιώτες, χωρίς να εφαρμοστεί για την ανάθεση αυτή το κοινοτικό δίκαιο που διέπει τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων. Κατά την Επιτροπή, η σύναψη πράξεων αναγόμενων στην οργάνωση του κράτους, στις οποίες δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων, είναι δυνατή μόνο μεταξύ δημόσιων φορέων, οι δραστηριότητες των οποίων εξυπηρετούν αποκλειστικά και μόνο το δημόσιο συμφέρον. Το ότι ανατίθενται με νόμο σε φορείς διαχείρισης των υδάτων ορισμένα καθήκοντα σχετικά με την αποχέτευση δεν αναιρεί το γεγονός ότι το Lippverband δεν αποτελεί μέρος της εσωτερικής διοικητικής οργάνωσης του κράτους, υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου. Ανεξάρτητα όμως από το αν μπορεί να ανατεθεί στο Lippverband, με πράξη αναγόμενη στην οργάνωση του κράτους, ορισμένη αποστολή, στην προκείμενη περίπτωση δεν υπάρχει ανάθεση καμιάς τέτοιας αποστολής. Το γεγονός ότι ο Δήμος Hamm καταβάλλει ετησίως ορισμένη αμοιβή για την παροχή των υπηρεσιών του Lippverband συνεπάγεται ότι οι επίμαχες συμβάσεις πρέπει σαφώς να χαρακτηριστούν ως συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας και αποκλείει το ενδεχόμενο να υπάρχει ανάθεση ορισμένης αποστολής στο πλαίσιο της δημόσιας διοίκησης.

Δεύτερον, όσον αφορά τη μη εφαρμογή των κανόνων για τη σύναψη των δημόσιων συμβάσεων στις λεγόμενες πράξεις εσωτερικής ανάθεσης, η εξαίρεση αυτή δεν εφαρμόζεται, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, όταν στον φορέα με τον οποίο έχει συναφθεί η σύμβαση μετέχει —με μειωηφικό έστω μερίδιο— ιδιωτική επιχείρηση. Στην περίπτωση αυτή η αναθέτουσα αρχή δεν μπορεί να ασκεί επί της εν λόγω επιχείρησης τον ίδιο έλεγχο που ασκεί επί των υπηρεσιών της.

Κατά την προσφεύγουσα, από τους παραπάνω εκτιθέμενους λόγους συνάγεται ότι πρόκειται εδώ για δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας και ότι δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής καμιάς παρέκκλισης. Κατά συνέπεια, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έχει παραβεί τις διατάξεις της οδηγίας 92/50, διότι ο Δήμος Hamm συνήψε τη σύμβαση διάθεσης των αστικών λυμάτων με απευθείας ανάθεση.

⁽¹⁾ Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 12 Οκτωβρίου 2010 — Ποινική δίκη κατά Łukasz Marcin Bonda

(Υπόθεση C-489/10)

(2011/C 13/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Łukasz Marcin Bonda

Προδικαστικό ερώτημα

Ποια είναι η νομική φύση της κυρώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 138 του κανονισμού (ΕΚ) 1973/2004 της Επιτροπής, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα στήριξης τα προβλεπόμενα βάσει των τίτλων 4 και 4α του εν λόγω κανονισμού και τη χρήση των εκτάσεων γης που προκύπτουν από την παύση καλλιέργειας για την παραγωγή πρώτων υλών (ΕΕ L 345, σ. 1), κύρωση η οποία συνίσταται στην απώλεια του δικαιώματος λήψεως άμεσων ενισχύσεων στους γεωργούς τα έτη μετά το έτος κατά το οποίο ο ενδιαφερόμενος γεωργός προέβη σε ανακριβή δήλωση όσον αφορά την έκταση η οποία αποτελεί τη βάση για άμεσες ενισχύσεις;

Προσφυγή της 12ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-490/10)

(2011/C 13/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues και L. Visaggio)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 617/2010 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2010, σχετικά με την κοινοποίηση στην Επιτροπή των επενδυτικών σχεδίων σε ενεργειακή υποδομή εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 736/96 ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 617/2010, της 24ης Ιουνίου 2010, με τον οποίο το Συμβούλιο θέσπισε ένα κοινό πλαίσιο για την κοινοποίηση στην Επιτροπή πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με τα επενδυτικά σχέδια σε ενεργειακή υποδομή. Ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε από το Συμβούλιο επί της διττής νομικής βάσεως των άρθρων 337 ΣΛΕΕ και 187 ΑΕ. Κατά το Κοινοβούλιο, η επιλογή της νομικής βάσεως, στην οποία προέβη το Συμβούλιο, είναι εσφαλμένη για τον λόγο ότι τα μέτρα, τα οποία αποτελούν αντικείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού, εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας, οι οποίες διέπονται ειδικώς από το άρθρο 194 ΣΛΕΕ. Επομένως, τα μέτρα αυτά έπρεπε να θεσπισθούν βάσει του εν λόγω άρθρου 194, παράγραφος 2, σύμφωνα με την τακτική νομοθετική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο αυτό, και όχι βάσει του άρθρου 337 ΣΛΕΕ, που δεν

προβλέπει καμία μορφή συμμετοχής του Κοινοβουλίου. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο είναι της γνώμης ότι δεν ήταν αναγκαίο, για τη θέσπιση των επίμαχων μέτρων, να στηριχθεί το Συμβούλιο επίσης επί του άρθρου 187 ΑΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 180, σ. 7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Unabhängigen Finanzsenats, Außenstelle Linz (Αυστρία) στις 14 Οκτωβρίου 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG κατά Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Υπόθεση C-492/10)

(2011/C 13/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Καθού: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Προδικαστικό ερώτημα

Αυξάνει την εταιρική περιουσία εταιρίας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ ⁽¹⁾ (αντιστοιχεί στο άρθρο 3, στοιχείο η', της οδηγίας 2008/7/ΕΚ), η ανάληψη ζημιών της εταιρίας αυτής από τον μοναδικό εταίρο, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, του οποίου ο εκπρόσωπος εξουσιοδοτήθηκε από το αρμόδιο συλλογικό όργανο να καταβάλλει ετησίως εταιρική εισφορά για την κάλυψη ζημιών ίση με το ποσό που εκτιμά συναφώς η εταιρία στο προσχέδιο προϋπολογισμού ή στο επιχειρηματικό σχέδιο που καταρτίζει πριν την έναρξη του οικονομικού έτους;

⁽¹⁾ Οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ L 249, σ. 25).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Ireland στις 15 Οκτωβρίου 2010 — M. E. κ.λπ. κατά Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Υπόθεση C-493/10)

(2011/C 13/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Ireland.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: M. E. κ.λπ.

Καθών: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι το κράτος μέλος που προβαίνει στην μεταφορά, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003⁽¹⁾, υποχρεωμένο να ελέγχει τη συμμόρφωση του κράτους μέλους προορισμού με το άρθρο 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και Ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις οδηγίες 2003/9/ΕΚ⁽²⁾, 2004/83/ΕΚ⁽³⁾ και 2005/85/ΕΚ⁽⁴⁾, και με τον κανονισμό (ΕΚ) 343/2003;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως και εφόσον κριθεί ότι το κράτος μέλος προορισμού δεν έχει συμμορφωθεί με μία ή περισσότερες από τις ως άνω ρυθμίσεις, οφείλει το κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά να αναλάβει την ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003;

-
- (1) Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1)
- (2) Οδηγία 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31, σ. 18)
- (3) Οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρίζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 2)
- (4) Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326, σ. 13)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 14 Οκτωβρίου 2010 — X NV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-498/10)

(2011/C 13/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: X NV

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι πρόκειται για περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όταν ο αποδέκτης μιας υπηρεσίας, η οποία παρασχέθηκε από

πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, υποχρεούται βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο αποδέκτης της υπηρεσίας και εντός του οποίου παρασχέθηκε η υπηρεσία να παρακρατήσει φόρο επί της αμοιβής που οφείλεται για την υπηρεσία αυτή, ενώ αυτή η υποχρέωση παρακρατήσεως δεν υφίσταται αν πρόκειται για πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος με τον αποδέκτη της υπηρεσίας;

- 2α) Αν η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα συνεπάγεται ότι μια ρύθμιση, που ορίζει ότι ο αποδέκτης μιας υπηρεσίας παρακρατεί φόρο, καταλήγει σε εμπόδιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, δύναται ένα τέτοιο εμπόδιο να δικαιολογηθεί από την ανάγκη διασφαλίσεως της εισπράξεως ενός φόρου αλλοδαπών εταιριών που διαμένουν επί βραχύ χρονικό διάστημα στις Κάτω Χώρες και που είναι δύσκολο να ελεγχθούν, με αποτέλεσμα να καθίσταται προβληματική η άσκηση της φορολογικής εξουσίας που έχει παρασχεθεί στις Κάτω Χώρες;
- 2β) Έχει σημασία στην περίπτωση αυτή και το γεγονός ότι σε μεταγενέστερο στάδιο η ρύθμιση τροποποιήθηκε για καταστάσεις όπως η επίμαχη, υπό την έννοια ότι μονομερώς δεν ασκείται το δικαίωμα φορολογήσεως επειδή προέκυψε ότι η εφαρμογή της είναι περίπλοκη και σε μη ανεκτό βαθμό αποτελεσματική;
- 3) Υπερβαίνει η ρύθμιση το αναγκαίο όριο, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων που ειδικά η οδηγία 76/308/ΕΟΚ⁽¹⁾ παρέχει για την αμοιβαία συνδρομή για την εισπράξη φόρων;
- 4) Έχει σημασία για την απάντηση στα προηγούμενα ερωτήματα αν ο φόρος επί της αμοιβής ο οποίος οφείλεται εντός του κράτους μέλους εγκαταστάσεως του αποδέκτη της υπηρεσίας δύναται να συμψηφιστεί με φόρο επί της αμοιβής αυτής ο οποίος οφείλεται εντός αυτού του άλλου κράτους μέλους;

(1) Οδηγία 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, περί αμοιβαίας συνδρομής για την εισπράξη απαιτήσεων που προκύπτουν από ενέργειες οι οποίες αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων καθώς και από γεωργικές εισφορές και δασμούς (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/002, σ. 126).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) στις 19 Οκτωβρίου 2010 — Vlaamse Oliemaatschappij κατά F.O.D. Financiën

(Υπόθεση C-499/10)

(2011/C 13/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: Vlaamse Oliemaatschappij

Καθού: F.O.D. Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως το παλαιό άρθρο 21, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας (77/388) ⁽¹⁾, νυν ενσωματωμένο στο άρθρο 205 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 202 και 157, παράγραφος [1], στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας, παρέχει στα κράτη μέλη την εξουσία να ορίσουν ότι ο κάτοχος αποθήκης, άλλης από αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως, ευθύνεται άνευ ετέρου αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τον φόρο που οφείλεται σχετικά με μια εξ επαχθούς αιτίας παράδοση από τον υποκείμενο στον φόρο κύριο των αγαθών ακόμη και αν ο κάτοχος της αποθήκης είναι καλόπιστος ή δεν δύναται να του προσαφθεί λάθος ή αμέλεια (άρθρο 51bis, παράγραφος 3, του νόμου WBTW);

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).
⁽²⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 21 Οκτωβρίου 2010 — Partrederiet Sea Fighter κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-505/10)

(2011/C 13/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Partrederiet Sea Fighter

Εφεσίβλητο: Skatteministeriet

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή, την έννοια ότι τα πετρελαιοειδή που παραδίδονται για να χρησιμοποιηθούν σε εκσκαφέα ο οποίος είναι προσαρτημένος σε σκάφος πλην όμως, δεδομένου ότι διαθέτει χωριστό κινητήρα και δεξαμενή καυσίμου, λειτουργεί ανεξάρτητα από τον κινητήρα του σκάφους, υπό τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, απαλλάσσονται από τον φόρο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 316, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Firenze (Ιταλία) στις 25 Οκτωβρίου 2010 — Denise Bernardi, εκπροσωπούμενη από την Katia Mecacci κατά Fabio Bernardi

(Υπόθεση C-507/10)

(2011/C 13/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Firenze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Denise Bernardi, εκπροσωπούμενη από την Katia Mecacci

Καθού η ποινική διαδικασία: Fabio Bernardi

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 2, 3 και 8 της αποφάσεως-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως το άρθρο 392, παράγραφος 1bis, του ιταλικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο μέτρο που η διάταξη αυτή δεν προβλέπει την υποχρέωση του εισαγγελέα να διατάξει τη διεξαγωγή ακροάσεως του ανηλίκου θύματος κατά το στάδιο της προδικασίας και σύμφωνα με τη διαδικασία της συντηρητικής αποδείξεως, καθώς και το άρθρο 394 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, καθόσον η διάταξη αυτή δεν προβλέπει τη δυνατότητα του ίδιου του ανηλίκου θύματος να προσβάλει ενώπιον του δικαστή την απόφαση με την οποία ο εισαγγελέας απορρίπτει την αίτησή του ακροάσεως κατά τη διαδικασία της συντηρητικής αποδείξεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 82, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) στις 2 Νοεμβρίου 2010 — Wolf Naturprodukte GmbH κατά Sewar spol. sro

(Υπόθεση C-514/10)

(2011/C 13/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Wolf Naturprodukte GmbH

Καθής η αναίρεση: Sewar spol. sro

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 66, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός Βρυξελλών I) την έννοια ότι για να έχει εφαρμογή ο κανονισμός Βρυξελλών I πρέπει κατά τον χρόνο δημοσίευσής της αποφάσεως να είχε τεθεί σε ισχύ τόσο στο κράτος στο οποίο εκδόθηκε η δικαστική απόφαση όσο και στο κράτος στο οποίο ένας διάδικος ζητεί την αναγνώριση και την εκτέλεσή της;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.

**Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας**

(Υπόθεση C-516/10)

(2011/C 13/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braun και E. Montaguti)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τα άρθρα 49 και 63 ΣΛΕΕ, καθόσον διατήρησε σε ισχύ το άρθρο 5 σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 3, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο g, του VGVG·
- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τα άρθρα 49 και 63 ΣΛΕΕ, καθόσον διατήρησε σε ισχύ το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο d, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 4, του VGVG·
- να καταδικάσει Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το δικαίωμα κτήσεως ακινήτων για λόγους γενικού συμφέροντος. Εντούτοις, οι διαλαμβανόμενες στα αιτήματα της προσφεύγουσας διατάξεις του Vorarlberges Grundverkehrsgesetz (νόμος του κρατιδίου του Vorarlberg περί συναλλαγών επί ακινήτων) συνιστούν δυσανάλογο περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων και της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

Ειδικότερα, ο καλούμενος κανόνας των ενδιαφερομένων, δυνάμει του οποίου κατά την κτήση αγροτικού ακινήτου δίδεται προτεραιότητα στους αγρότες έναντι των μη απασχολούμενων σε αγροτικά επαγγέλματα, προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας. Η εξακολούθηση της αγροτικής εκμεταλλεύσεως του ακινήτου μπορεί να διασφαλιστεί όταν, παραδείγματος χάριν, ο εν δυνάμει αγοραστής προτίθεται να εκμισθώσει εκ νέου το ακίνητο στον μέχρι τούδε μισθωτή.

Επιπλέον, δεν είναι αντιληπτός ο λόγος για τον οποίο ο κανόνας των ενδιαφερομένων έχει εφαρμογή και στην περίπτωση στην οποία ο μέχρι τούδε κύριος εισφέρει το ακίνητό του εις είδος σε επιχείρηση ή ίδρυμα, ανεξαρτήτως του εάν διασφαλίζεται η εξακολούθηση της αγροτικής εκμεταλλεύσεως.

Κατά την Επιτροπή, δυσανάλογο χαρακτήρα παρουσιάζει και το γεγονός ότι ο ως άνω κανόνας των ενδιαφερομένων εφαρμόζεται επανειλημμένως και όταν δεν διενεργείται τελικώς πώληση για λόγους ανεξάρτητους από το πρόσωπο του πωλητή.

Τέλος, η Επιτροπή στρέφεται κατά του VGVG, καθόσον αυτός δεν περιλαμβάνει ρύθμιση παρέχουσα τη δυνατότητα πώλησεως αγροτικού ακινήτου χωρίς υποχρέωση του αγοραστή να το εκμεταλλεύε-

ται για αγροτικούς σκοπούς στην περίπτωση που δεν υπάρχει ενδιαφέρον του αγροτικού πληθυσμού για εκμετάλλευση του εν λόγω ακινήτου.

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία
υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil
Division) στις 2 Νοεμβρίου 2010 — Yeda Research and
Development Company Ltd και Aventis Holdings Inc
κατά Comptroller-General of Patents**

(Υπόθεση C-518/10)

(2011/C 13/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Yeda Research and Development Company Ltd και Aventis Holdings Inc.

Εφεσίβλητο: Comptroller-General of Patents

Προδικαστικό ερώτημα

Αν γίνει δεκτό ότι η εφαρμογή των κριτηρίων βάσει των οποίων καθορίζεται αν «το προϊόν προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» κατά το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού⁽¹⁾, συνεπάγεται εκτίμηση του ζητήματος αν η προμήθεια του προϊόντος προσβάλλει το δικαίωμα που προστατεύεται με το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή συνίστανται σε τέτοια εκτίμηση, επηρεάζει την εκτίμηση αυτή το γεγονός ότι η παράβαση είναι «έμμεση» ή διαπράττεται μέσω «συμμετοχής σε προσβολή» δικαιώματος ευρεσιτεχνίας κατά το άρθρο 26 της Συμφωνίας για τα κοινοτικά διπλώματα ευρεσιτεχνίας, που μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με το άρθρο 60, παράγραφος 2, του νόμου περί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας 1977 και με τις αντίστοιχες διατάξεις που προβλέπει η νομοθεσία άλλων κρατών μελών της Ένωσης;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ. 1).

**Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία
υπέβαλε το Tribunale di Bari (Ιταλία) στις 27 Οκτωβρίου
2010 — Giovanni Colapietro κατά Ispettorato Centrale
Repressioni Frodi**

(Υπόθεση C-519/10)

(2011/C 13/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Giovanni Colapietro

Καθού: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια είναι η ακριβής εμβέλεια του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87⁽¹⁾, ήτοι το χρονικό και καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του, καθώς και η «ratio» αυτού από πλευράς κυρώσεων, σε σχέση με την αμπελουργική περίοδο 1993/1994, στην οποία ανάγονται τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως;
- 2) Ισχύει ότι, για τη συγκεκριμένη αμπελουργική περίοδο, το άρθρο 39 του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 εκτελέστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 343/94⁽²⁾ της 15ης Φεβρουαρίου 1994, ο οποίος και αντικατέστησε, ως εκ τούτου, τον κανονισμό 822/87;
- 3) Είναι η επιβολή του προστίμου ύψους 390 250 000 ITL [ιταλικών λιρών], ήτοι 201 547,30 ευρώ (διακοσίων μίας χιλιάδων πεντακοσίων σαράντα επτά ευρώ και τριάντα λεπτών), για παράλειψη παραδόσεως προς υποχρεωτική απόσταξη –κατά την αμπελουργική περίοδο 1993/94– 7 804,87 εκατολίτρων επιτραπέζιου οίνου, ποσότητας προκύπτουσας από την εφαρμογή επί της παραχθείσας ποσότητας οίνου μετά οινολάσσης, ίσης με 15 155 εκατόλιτρα (με απόδοση 126 εκατόλιτρα ανά εκτάριο), του συντελεστή υποχρεωτικής αποστάξεως 51,5 %, συμφώνως προς τον κανονισμό (ΕΟΚ) 610/94⁽³⁾, δυσανάλογη προς την καταλογιζόμενη παράβαση και αντίθετη προς την αρχή του δικαίου χαρακτήρα των ποινών, την οποία έχει επανειλημμένως διατρανώσει το Δικαστήριο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 84, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 44, σ. 9.

⁽³⁾ ΕΕ L 77, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Νοεμβρίου 2010 η Deltafina SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 8 Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-29/05, Deltafina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-537/10 P)

(2011/C 13/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Deltafina SpA (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis και F. Di Gianni, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αυτή επικυρώνει το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο και να ακυρώσει ή, επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πρωτοδικώς απόφαση της Επιτροπής κατά το μέρος που αυτή επιβάλλει πρόστιμο στη Deltafina ή, επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναίρεσεως:

- 1) τον πρώτο λόγο αναίρεσεως, ο οποίος προβλήθηκε κυρίως και κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τον προβληθέντα από τη νυν ανααιρεσείουσα ισχυρισμό ότι, στο πλαίσιο του ποσοτικού υπολογισμού του επιβληθέντος σ' αυτή προστίμου, υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

Προς στήριξη του ως άνω λόγου αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή καθόρισε, όσον αφορά τη Deltafina, το υψηλότερο αρχικό ποσό προστίμου, στηριζόμενη στο γεγονός ότι η Deltafina ήταν η σημαντικότερη αγοράστρια μεταποιημένου καπνού στην Ισπανία. Αντιθέτως, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις λοιπές επιχειρήσεις που μετείχαν στην παράβαση (συμπεριλαμβανομένης της εταιρίας που ανήκει στον ίδιο όμιλο με τη Deltafina, ήτοι της Taes) καθορίστηκε αποκλειστικώς βάσει της θέσεώς τους στην αγορά του ακατέργαστου καπνού στην Ισπανία, ήτοι στην αγορά εντός της οποίας έλαβε χώρα η παράβαση. Το επιβληθέν στη Deltafina πρόστιμο παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον η Cetasra και οι επιχειρήσεις Dimon/Agroexpansion και Standard/WWTE ήσαν, επίσης, κάθετα διαρθρωμένες επιχειρήσεις και κατείχαν σημαντικές θέσεις στην αγορά του μεταποιημένου καπνού στην Ισπανία. Ωστόσο, το γεγονός αυτό δεν ελήφθη υπόψη για τον καθορισμό των προστίμων που επιβλήθηκαν, αντιστοίχως, σ' αυτές. Επομένως, στο πλαίσιο του καθορισμού του επιβληθέντος στη Deltafina προστίμου, η Επιτροπή έλαβε υπόψη έναν παράγοντα που δεν χρησιμοποιήθηκε σε σχέση με τις λοιπές επιχειρήσεις·

- 2) τον δεύτερο λόγο αναίρεσεως, ο οποίος προβλήθηκε επικουρικώς και κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως την κατά το άρθρο 81 ΕΚ έννοια της «επιχειρήσεως» καθόσον απέρριψε, με αντιφατική και μη σύνομη συλλογιστική, τον προβληθέντα από τη νυν ανααιρεσείουσα ισχυρισμό ότι δεν χορηγήθηκε στη Deltafina μείωση προστίμου ίδια με εκείνη που χορηγήθηκε στην εταιρία Taes, που ανήκει στον ίδιο όμιλο με τη Deltafina, κατόπιν της αιτήσεως την οποία υπέβαλαν από κοινού η Taes και η Deltafina υπό την αιγίδα της εταιρίας που είναι επικεφαλής του ομίλου στον οποίο ανήκουν, ήτοι της Universal, και με την οποία η Taes και η Deltafina αποσκοπούσαν στο να τύχουν επεικέους μεταχειρίσεως.

Προς στήριξη του ως άνω λόγου αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως την κατά το άρθρο 81 ΕΚ έννοια της «επιχειρήσεως», καθόσον απέστη από τη σχετική νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως από εκείνη που απορρέει από την υπόθεση C-97/08 P, Akzo, επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου στις 10 Σεπτεμβρίου 2009. Η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων, η οποία εκδόθηκε το 1996 (ΕΕ C 207, σ. 4), έπρεπε να εφαρμοστεί επί της επιχειρήσεως Taes/Deltafina στο σύνολό της, και όχι επί των δύο εταιριών χωριστά, καθόσον η ανακοίνωση αυτή τυγχάνει εφαρμογής επί των «επιχειρήσεων» και όχι επί των μεμονωμένων νομικών προσώπων. Τέλος, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή προκειμένου να αρνηθεί να χορηγήσει στη Deltafina το χορηγηθέν στην Taes ευεργέτημα της μειώσεως προστίμου είναι αβάσιμα. Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων αυτών, η Deltafina και η Taes αποτελούσαν ενιαία επιχείρηση και, ως εκ τούτου, στη Deltafina έπρεπε να χορηγηθεί μείωση προστίμου ίδια με εκείνη που χορηγήθηκε στην Taes.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2010
— **Codorniu Nara κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Ontañón**
(ARTESA NAPA VALLEY)

(Υπόθεση T-35/08) ⁽¹⁾

[«**Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού εικονιστικού σήματος ARTESA NAPA VALLEY — Προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα ARTESO και προγενέστερο εθνικό λεκτικό LA ARTESA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]**»]

(2011/C 13/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Codorniu Nara, Inc. (Nara, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: X. Fàbrega Sabaté και M. Curell Aguilà, δικηγόροι, κατόπιν M. Curell Aguilà και J. Güell Serra, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: O. Mondéjar Ortúño)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bodegas Ontañón, SA (Quel, La Rioja, Ισπανία), (εκπρόσωποι: J. Grimau Muñoz και J. Villamor Muguerza, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Νοεμβρίου 2007 (υπόθεση R 747/2006-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Bodegas Ontañón, SA και της Codorniu Nara, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Καταδικάζει την Codorniu Nara, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010
— **Ιταλία κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-95/08) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Καθεστώς ενισχύσεων στην παραγωγή στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σπωροκηπευτικά — Έκτακτα μέτρα στηρίξεως στον τομέα του βοείου κρέατος — Καθεστώς πριμοδοτήσεων καπνού)

(2011/C 13/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Aiello και G. Palmieri, avvocati dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Jimeno Fernández και D. Nardi, επικουρούμενοι από τον F. Ruggeri Laderchi, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της απόφασης 2008/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Τμήμα Εγγυήσεων, καθόσον αποκλείει ορισμένες δαπάνες στις οποίες προέβη η Ιταλική Δημοκρατία στους τομείς των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα σπωροκηπευτικά, του βοείου κρέατος και του ακατέργαστου καπνού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 92 της 12.4.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010
— **Ισπανία κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-113/08) ⁽¹⁾

(ΕΓΤΠΕ — Τμήμα «Εγγυήσεων» — Δαπάνες αποκλειόμενες από την κοινοτική χρηματοδότηση — Ενισχύσεις στην παραγωγή ελαιολάδου — Άμεσες ενισχύσεις ανά επιφάνεια των αροτραίων καλλιεργειών)

(2011/C 13/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: F. Jimeno Fernández)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της απόφασης 2008/68/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με την εξαίρεση από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ 2008, L 18, σ. 12), καθ' ό μέρος αποκλείει ορισμένες δαπάνες που πραγματοποίησε το Βασιλείο της Ισπανίας στους τομείς του ελαιολάδου και των αροτραίων καλλιεργειών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 107 της 26.4.2008.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2010
— Marcuccio κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-9/09 P) (¹)

(«Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδικώς ως προδήλως αβάσιμης — Αίτηση ανακτήσεως προσωπικών ειδών — Κοινοποίηση της αποφάσεως περί απορρίψεως της ενστάσεως σε γλώσσα διαφορετική από τη γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η ένσταση — Εκπρόθεσμη προσφυγή — Παράλειψη απαντήσεως σε αίτημα που υποβλήθηκε πρωτοδικώς»)

(2011/C 13/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell et C. Berardis-Kayser, υπάλληλοι, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 4ης Νοεμβρίου 2008, Marcuccio κατά Επιτροπής (υπόθεση F-133/06, η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή) με αίτημα την ακύρωση της εν λόγω διατάξεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 4ης Νοεμβρίου 2008, Marcuccio κατά Επιτροπής (υπόθεση F-133/06, η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή), καθ' ο μέρος το Δικαστήριο παρέλειψε να αποφανθεί επί του αιτήματος περί κηρύξεως της πρωτοδικώς προσβαλλόμενης αποφάσεως ως ανυπόστατης.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή καθόσον αφορούσε την κήρυξη της επίμαχης αποφάσεως ως ανυπόστατης.
- 4) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Όσον αφορά τα έξοδα της πρωτόδικης δίκης, στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη Marcuccio κατά Επιτροπής, ισχύουν τα οριζόμενα στο σημείο 2 του διατακτικού αυτής της αποφάσεως.

(¹) ΕΕ C 55 της 7.3.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2010
— Nike International κατά ΓΕΕΑ — Muñoz Molina (R10)**

(Υπόθεση T-137/09) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος R10 — Μη καταχωρισμένο εθνικό λεκτικό σήμα R10 — Ειχώρηση εθνικού σήματος — Διαδικαστική πλημμέλεια»)

(2011/C 13/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nike International Ltd (Beaverton, Oregon, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Aurelio Muñoz Molina (Petrer, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 21ης Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση R 551/2008-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της DL Sports Marketing Ltda και του Aurelio Muñoz Molina

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 21ης Ιανουαρίου 2009 (υπόθεση R 551/2008-1).
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 6.6.2009.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2010
— ΓΕΕΑ κατά Simões Dos Santos**

(Υπόθεση T-260/09 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Αίτηση ανταναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2003 — Μηδενισμός και εκ νέου υπολογισμός του κεφαλαίου των μορίων αξιολογήσεως — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου — Δεδικασμένο — Νομική βάση — Μη αναδρομικότητα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Υλική ζημία — Απώλεια δυνατότητας προαγωγής — Ηθική βλάβη)

(2011/C 13/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: I. de Medrano Caballero, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Manuel Simões Dos Santos (Αλικάντε, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Creus Carreras, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως υποβληθείσα κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα), της 5ης Μαΐου 2009, F-27/08, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ (που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή) και σκοπούσα στην αναίρεση της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει τα σημεία 2 έως 5 του διατακτικού της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 5ης Μαΐου 2009, F-27/08, Simões Dos Santos κατά ΓΕΕΑ (που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά τις αιτήσεις αναίρεσεως και αναίρεσεως.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 220 της 12.9.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010 — Deutsche Bahn κατά ΓΕΕΑ (Οριζόντιος συνδυασμός των χρωμάτων γκρι και κόκκινο)

(Υπόθεση T-404/09) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος που συνίσταται σε οριζόντιο συνδυασμό των χρωμάτων γκρι και κόκκινο — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 13/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Bahn AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern και B. Weichhaus, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιουλίου 2009 (υπόθεση R 379/2009-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως έγχρωμου σημείου, το οποίο συνίσταται στον συνδυασμό των χρωμάτων γκρι και κόκκινο, ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή

2) Καταδικάζει τη Deutsche Bahn AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 297 της 5.12.2009

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2010 — Deutsche Bahn κατά ΓΕΕΑ (κάθετος συνδυασμός του γκρι και του κόκκινου χρώματος)

(Υπόθεση T-405/09) (¹)

[«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος που αποτελείται από τον κάθετο συνδυασμό του γκρι και του κόκκινου χρώματος — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2011/C 13/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Bahn AG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern και B. Weichhaus, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιουλίου 2009 (Υπόθεση R 372/2009-1), όσον αφορά αίτηση καταχώρισης ως κοινοτικού σήματος έγχρωμου σημείου αποτελούμενου από τον κάθετο συνδυασμό του γκρι και του κόκκινου χρώματος.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Deutsche Bahn AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 297 της 5.12.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2010 — Victoria Sánchez κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-61/10) (¹)

(Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παράλειψη λήψεως μέτρων — Προσωρινή διαταγή — Αίτηση λήψεως μέτρων προστασίας — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2011/C 13/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Σεβίλλη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς N. Domínguez Varela, εν συνεχεία P. Suarez Plácido, δικηγόροι)

Καθόν: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Lorenz, N. Görlitz και P. López-Carceller) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και I. Martínez del Peral)

Αντικείμενο

Αίτηση με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρανόμως παρέλειψαν να απαντήσουν στο έγγραφο που τους απέστειλε ο προσφεύγων στις 6 Οκτωβρίου 2009, αίτηση προσωρινής διαταγής και αίτηση λήψεως μέτρων προστασίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο *Fernando Marcelino Victoria Sánchez* φέρει τα δικαστικά έξοδα.
- 3) Παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως του *Ignacio Ruirérez Aguirre* και της οργανώσεως *ATC Petition*.

(¹) ΕΕ C 100 της 17.4.2010, σ. 58.

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — *Maftah* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/09)

(2011/C 13/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: *Elmabruk Maftah* (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: E. Grieves, Barrister, and A. McMurdie, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1330/2008 (¹), κατά το μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα,
- να διατάξει την άμεση αφαίρεση του ονόματος του προσφεύγοντος από το Παράρτημα του κανονισμού αυτού,
- να υποχρεώσει την καθής και/ή το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης Επιτροπή να καταβάλουν, πλέον των εξόδων τους, τα έξοδα του προσφεύγοντος καθώς και οποιοδήποτε ποσό καταβλήθηκε ως ευεργέτημα πενίας από το ταμείο του Δικαστηρίου

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1330/2008, κατά το μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος έχει περιληφθεί στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων στα οποία έχουν επιβληθεί περιοριστικά μέτρα.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους εξής λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή δεν εξέτασε αμερόληπτα τα περιστατικά βάσει των οποίων ο προσφεύγων περιλήφθηκε στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) 881/2008 (²) και δεν αναζήτησε λόγους ή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την απόφαση αυτή.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα τους λόγους για τους οποίους περιλήφθηκε στο παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμά του σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, το δικαίωμά του υπερασπίσεως και το δικαίωμά του για σεβασμό της ιδιοκτησίας, τα οποία αντλεί από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Τέλος, είναι αδικαιολόγητη η διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος I του κανονισμού 881/2002, διότι, πρώτον, δεν πληρούνται τα κριτήρια κατατάξεως στο εν λόγω παράρτημα, δεύτερον, η άποψη της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου είναι ότι ο προσφεύγων δεν πληροί πλέον τα κριτήρια αυτά και, τρίτον, ειδικό δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου αποφάνθηκε ότι η οργάνωση *Libyan Islamic Fighting Group* δεν έχει ενταχθεί στην Αλ Κάιντα και ότι τα πρόσωπα που σχετίζονται με την *Libyan Islamic Fighting Group* δεν υιοθετούν την ιδεολογία της Αλ Κάιντα περί θρησκευτικού πολέμου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1330/2008 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2008, που τροποποιεί για 103η φορά τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν (ΕΕ 2008, L 345, σ. 60).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου, για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (ΕΕ 2002, L 139, σ. 9).

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 — *Elosta* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-102/09)

(2011/C 13/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: *Abdelrazag Elosta* (Pinner, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: E. Grieves, Barrister, και A. McMurdie, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1330/2008 (¹), κατά το μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα,
- να διατάξει την άμεση αφαίρεση του ονόματος του προσφεύγοντος από το Παράρτημα του κανονισμού αυτού,

— να υποχρεώσει την καθής και/ή το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης Επιτροπή να καταβάλουν, πλέον των εξόδων τους, τα έξοδα του προσφεύγοντος καθώς και οποιοδήποτε ποσό καταβλήθηκε ως ευεργέτημα πενίας από το ταμείο του Δικαστηρίου

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1330/2008, κατά το μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος έχει περιληφθεί στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων στα οποία έχουν επιβληθεί περιοριστικά μέτρα.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους εξής λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή δεν εξέτασε αμερόληπτα τα περιστατικά βάσει των οποίων ο προσφεύγων περιλήφθηκε στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) 881/2008⁽²⁾ και δεν αναζήτησε λόγους ή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την απόφαση αυτή.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα τους λόγους για τους οποίους περιλήφθηκε στο παράρτημα Ι του κανονισμού 881/2002, προσβάλλοντας έτσι το δικαίωμά του σε αποτελεσματική ένδικη προστασία, το δικαίωμά του υπερασπίσεως και το δικαίωμά του για σεβασμό της ιδιοκτησίας, τα οποία αντλεί από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Τέλος, είναι αδικαιολόγητη η διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο του παραρτήματος Ι του κανονισμού 881/2002, διότι, πρώτον, δεν πληρούνται τα κριτήρια κατατάξεως στο εν λόγω παράρτημα, δεύτερον, η άποψη της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου είναι ότι ο προσφεύγων δεν πληροί πλέον τα κριτήρια αυτά και, τρίτον, ειδικό δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου αποφάνθηκε ότι η οργάνωση Libyan Islamic Fighting Group δεν έχει ενταχθεί στην Αλ Κάιντα και ότι τα πρόσωπα που σχετίζονται με την Libyan Islamic Fighting Group δεν υιοθετούν την ιδεολογία της Αλ Κάιντα περί θρησκευτικού πολέμου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1330/2008 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2008, που τροποποιεί για 103η φορά τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν (ΕΕ 2008, L 345, σ. 60).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου, για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πηξέων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (ΕΕ 2002, L 139, σ. 9).

Προσφυγή της 11ης Οκτωβρίου 2010 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-488/10)

(2011/C 13/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues και N. Rouam)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2010) 5229, της 28ης Ιουλίου 2010, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) δυνάμει του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού του στόχου 1 σχετικά με κοινοτική διαρθρωτική παρέμβαση στην περιοχή της Μαρτινίκας στη Γαλλία. Η απόφαση αυτή καταργεί το σύνολο της χρηματοδοτικής συμμετοχής του ΕΤΠΑ για την οικονομική ενίσχυση του έργου «Village de vacances Club Méditerranée-Les Boucaniers», ύψους 12 460 000 ευρώ.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων⁽¹⁾, καθόσον έκρινε ότι οι συμβάσεις που συνάφθηκαν για την ανακαίνιση και την επέκταση του «Club Méditerranée-Les Boucaniers» συνιστούσαν συμβάσεις έργων που επιδοτήθηκαν σε ποσοστό μεγαλύτερο του 50 % από τις αναθέτουσες αρχές. Συγκεκριμένα, οι συμβάσεις αυτές επιδοτήθηκαν σε ποσοστό που αντιστοιχούσε σε μόλις 29,92 % του κόστους του έργου. Οι φορολογικές ελαφρύνσεις που παρασχέθηκαν στους εταίρους ιδιωτικών εταιριών, λόγω των επενδύσεών τους στο έργο, δεν συνιστούν επιδότηση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, που περιλαμβάνει δύο σκέλη, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, καθόσον έκρινε ότι οι συμβάσεις για την ανακαίνιση και την επέκταση του «Club Méditerranée-Les Boucaniers» αφορούσαν οικοδομικές εργασίες για αθλητικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις αναψυχής και σκόλης, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.

Αφενός, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη τη γενική ονοματολογία των οικονομικών δραστηριοτήτων στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (NACE), που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 3037/90 ⁽²⁾, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ. Η ονοματολογία αυτή διακρίνει, αφενός, τις δραστηριότητες παροχής καταλύματος και εστίασεως, και, αφετέρου, τις ψυχαγωγικές, πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες.

Αφετέρου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ αφορά συμβάσεις οι οποίες λόγω της φύσεώς τους συνδέονται με τις παραδοσιακές ανάγκες των αναθετουσών αρχών και, επομένως, αφορά αθλητικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις αναψυχής καισχόλης που είναι ανοικτές σε όλους, και όχι εγκαταστάσεις οι οποίες απευθύνονται σε ιδιωτική πελατεία.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση αιτιολογήσεως που προβλέπει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθόσον δεν εξέδωσε κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο τους λόγους για τους οποίους οι εργασίες ανακαίνισης και επέκτασης του «Club Méditerranée-Les Boucaniers» αφορούσαν οικοδομικές εργασίες για αθλητικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις αναψυχής καισχόλης, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ.

Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον επέβαλε διόρθωση σε ποσοστό 100 % της επιδοτήσεως του ΕΤΠΑ, ενώ οι εργασίες για αθλητικές εγκαταστάσεις και εγκαταστάσειςσχόλης αντιπροσώπευαν κάτι λιγότερο από το 10 % του έργου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199, σ. 54

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3037/90 του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1990, για τη στατιστική ονοματολογία των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Κοινότητα (ΕΕ L 293, σ. 1)

Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2010 — SNCF κατά ΓΕΕΑ — Infotrafic (infotrafic)

(Υπόθεση T-491/10)

(2011/C 13/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Παρίσι, Γαλλία) (Εκπρόσωπος: H. Reynaud, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Infotrafic SA (Ermont, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να μεταρρυθμίσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 1268/2009-2 όσον αφορά τα σημεία της 16 έως 23·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Εικονιστικό σήμα «infotrafic» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 38, 39 και 42 — κοινοτικό σήμα αριθ. 1 926 815

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Infotrafic SA

Αιτούσα την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αίτησης κήρυξης της ακυρότητας

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 52 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, στον βαθμό που η εξέταση ενός περίπλοκου κοινοτικού σήματος, ένα από τα στοιχεία του οποίου στερείται διακριτικού χαρακτήρα ή έχει ασαφή διακριτικό χαρακτήρα, πρέπει να επικεντρωθεί σε κάθε στοιχείο χωριστά-μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Viktor Uspaskich κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-507/10)

(2011/C 13/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Λιθουανία) (εκπρόσωποι: Vytautas Sviderskis, δικηγόρος, και Stanislovas Tomas, νομικός σύμβουλος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου P7_TA(2010)0296, της 7ης Σεπτεμβρίου 2010, περί άρσεως της ασυλίας του Viktor Uspaskich,

— να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) να καταβάλει στον προσφεύγοντα 10 000 προς αποκατάσταση ηθικής βλάβης,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως-ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του (στο εξής: προσφυγή), ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους-ισχυρισμούς.

Πρώτον, προβάλλει ότι το καθού προσέβαλε τα δικαιώματά του άμυνας και την αρχή της χρηστής διοικήσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας 2009/2147 (IMM). Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αρνήθηκε να ακροαστεί τον προσφεύγοντα στο πλαίσιο της διαδικασίας με αντικείμενο την άρση της ασυλίας του ενώπιον της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και της ολομέλειας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Δεν έλαβε υπόψη του τα περισσότερα από τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος και δεν απάντησε σε κανένα από αυτά.

Δεύτερον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση επί εσφαλμένης νομικής βάσεως και παρέβη το σημείο α' της πρώτης παραγράφου του Πρωτοκόλλου περί Προνομιών και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς στηρίχθηκε σε προδήλως εσφαλμένη ερμηνεία της πρώτης και της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 62 του Λίδουανικού Συντάγματος. Ο προσφεύγων επικαλείται την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010, T-42/06 Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε υποπέσει σε ανάλογη παράβαση.

Τρίτον, το καθού δεν τήρησε την αρχή *fumus persecutionis* και υπέπεσε συναφώς σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Το καθού δεν έλαβε καθόλου υπόψη του προγενέστερες αποφάσεις του σχετικά με την αρχή *fumus persecutionis*. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έλαβε υπόψη ότι, κατά τον χρόνο ασκήσεως ποινικής δίωξεως, ο πολιτικός ηγέτης δεν ήταν υπεύθυνος για παραβάσεις σχετικές με την άσκηση διοίκησης και ότι είχε δημοσιοποιηθεί υλικό από την προκαταρκτική έρευνα.

Τέταρτον, το καθού παρέβη το δικαίωμα του προσφεύγοντος να υποβάλει αίτημα ακυρώσεως προς υπεράσπιση της ασυλίας του σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Αρνήθηκε να εξετάσει το αίτημα του προσφεύγοντος να μην αρθεί η ασυλία του, διότι το ποσό των 436 000 ευρώ που υποχρεώθηκε να καταβάλει ως εγγύηση είναι δυσανάλογο προς το ανώτατο ποσό της χρηματικής ποινής που προβλέπεται για τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται.

Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-511/10)

(2011/C 13/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 12ης Αυγούστου 2010 της Γενικής Γραμματείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010) περί απορρίψεως της αιτήσεως επανεξετάσεως, την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα με το από 31ης Δεκεμβρίου 2009 έγγραφό της, το οποίο καταχωρήθηκε στις 5 Ιανουαρίου 2010 (Ref. GESTDEM 2009/4890) και

— να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει τα δικαστικά και λοιπά έξοδα και δαπάνες στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα σε σχέση με την προσφυγή της, ακόμη και αν η υπό κρίση προσφυγή απορριφθεί.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της καθής της 12ης Αυγούστου 2010 (SG.E.3/FM/MIP/mbp/psi — Ares(2010) 508190 — 12/08/2010) περί απορρίψεως της αιτήσεως επανεξετάσεως, την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα με το από 31ης Δεκεμβρίου 2009 έγγραφό της που καταχωρήθηκε στις 5 Ιανουαρίου 2010 (Ref. GESTDEM 2009/4890), με την οποία αυτή ζήτησε, σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001⁽¹⁾, την επανεξέταση των θέσεων, τις οποίες έλαβε η Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το από 11ης Δεκεμβρίου 2009 έγγραφό της, κατόπιν της αρχικής αιτήσεως της προσφεύγουσας, με ημερομηνία 9 Οκτωβρίου 2009, σχετικά με την πρόσβαση σε όλες τις αιτήσεις καθορισμού τιμών που αφορούν όλα τα τμήματα των υπ' αρ. 6011, 6102, 6103, 6020, 6121, 6031 (εκτός του τμήματος 4) και 10030 συμβάσεων-πλαίσιο της Υπηρεσίας Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η καθής δεν προέβη σε κατ' ιδίαν εξέταση των αιτηθέντων εγγράφων. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η δικαιολόγηση που προέβαλε η καθής σχετικά με την προστασία της οικονομικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και τους λόγους δημόσιας ασφάλειας, πρέπει να απορριφθεί ως πλήρως αβάσιμη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 1ης Νοεμβρίου 2010 — Hamberger Industrierwerke κατά ΓΕΕΑ (Atrium)

(Υπόθεση T-513/10)

(2011/C 13/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hamberger Industrierwerke GmbH (Stephanskirchen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Schmidpeter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 291/2010-4,

— να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «Atrium» για προϊόντα των κλάσεων 19 και 27

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾, καθώς το επίμαχο σήμα διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα και δεν είναι περιγραφικό.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Νοεμβρίου 2010 — Fruit of the Loom κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-514/10)

(2011/C 13/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, Barrister και V. G. Marsland, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Blueshore Management SA (Cernusco Sul Naviglio, Ιταλία).

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Αυγούστου 2010 στη υπόθεση R 1686/2008-4 και

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το λεκτικό σήμα «FRUIT» για προϊόντα των κλάσεων 18, 24 και 25 — υπ' αριθ. 745216 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική έκπτωση του δικαιούχου από το δικαίωμα επί του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, διότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη του (i) τη μορφή και τη σημασία της λέξεως «FRUIT» στα σήματα για τα οποία ο δικαιούχος προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία της χρήσεως, (ii) τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο δικαιούχος διαθέτει τα προϊόντα του στην αγορά με την επωνυμία «FRUIT», χρησιμοποιώντας συχνά το σήμα αυτό προφορικά κατά τη σύναψη συμφωνιών και κατά τις συναλλαγές με τους πελάτες του και, (iii) τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι ο δικαιούχος χρησιμοποιεί το σήμα «FRUIT» στον διαδικτυακό τόπο μέσω του οποίου διαθέτει τα προϊόντα του.

Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2010

(Υπόθεση T-516/10)

(2011/C 13/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues και B. Cabouat)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 5724 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Αυγούστου 2010, σχετικά με την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων στη συνδρομή του ΕΓΤΠΕ, τμήμα «Προσανατολισμού», η οποία είχε χορηγηθεί στο πρόγραμμα κοινοτικής πρωτοβουλίας CCI 2000.FR.060.PC.001 (Γαλλία-LEADER+)

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2010) 5724 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Αυγούστου 2010, σχετικά με την εφαρμογή δημοσιονομικών διορθώσεων στη συνδρομή του ΕΓΤΠΕ, τμήμα «Προσανατολισμού», η οποία είχε χορηγηθεί στο πρόγραμμα κοινοτικής πρωτοβουλίας CCI 2000.FR.060.PC.001 (Γαλλία- LEADER+). Η απόφαση αυτή προβλέπει ότι η συνδρομή του ΕΓΤΠΕ, τμήμα «Προσανατολισμού», η οποία χορηγήθηκε κατ' εφαρμογήν της απόφασης της Επιτροπής C(2001) 2094, της 7ης Αυγούστου 2001, για τις δαπάνες που πραγματοποιούνται βάσει του προγράμματος κοινοτικής πρωτοβουλίας Leader+ στη Γαλλία, μειώνεται κατά 7 437 217,61 ευρώ.

Κυρίως, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί για τον λόγο ότι η Επιτροπή ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 9, στοιχείο ιβ', και το άρθρο 32, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1260/1999 (1). Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι ομάδες τοπικής δράσεως (ΟΤΔ) είναι οι τελικοί δικαιούχοι του προγράμματος κοινοτικής πρωτοβουλίας Leader+. Ωστόσο, οι τελικοί δικαιούχοι του προγράμματος αυτού δεν είναι οι ΟΤΔ αλλά οι υπεύθυνοι για την υλοποίηση των σχεδίων. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς όσα διατείνεται, η Επιτροπή δεν θα προχρηματοδοτούσε τις δαπάνες που πραγματοποιούν οι τελικοί δικαιούχοι του προγράμματος Leader+.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή προσέβαλε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή, μη εκδίδοντας πορίσματα κατόπιν του διενεργηθέντος τον Απρίλιο του 2005 οικονομικού ελέγχου και, στη συνέχεια, μη αναστέλλοντας τις σχετικές δαπάνες, επέδειξε συμπεριφορά δύναμη να αφήσει τις γαλλικές αρχές να πιστέψουν ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητούσε την εκ μέρους τους ερμηνεία του ρόλου των ΟΤΔ και ότι, εν πάση περιπτώσει, το σύστημά τους διαχειρίσεως σε θέματα δηλώσεως δαπανών δεν ενέχει σοβαρές ελλείψεις δικαιολογούσες δημοσιονομική διόρθωση.

Έτι επικουρικότερον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή όφειλε να αποφασίσει λιγότερο υψηλό ποσό δημοσιονομικής διορθώσεως. Πρώτον, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά το ποσό της φορολογικής βάσεως το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της δημοσιονομικής διορθώσεως του 5 %. Δεύτερον, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 39, παράγραφος 3, του κανονισμού 1260/1999 εφόσον δεν αποφάσισε δημοσιονομική διόρθωση ανάλογη των χρηματοπιστωτικών συνεπειών των διαπιστωθεισών παρατυπιών.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2010 — Pharmazeutische Fabrik Evers κατά ΓΕΕΑ — Ozone Laboratories Pharma (HYPOCHOL)

(Υπόθεση T-517/10)

(2011/C 13/60)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pharmazeutische Fabrik Evers GmbH & Co. KG (Pinneberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Kaase και R. Möller, lawyers)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ozone Laboratories Pharma SA (Βουκουρέστι, Ρουμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 1332/2009-4· και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «HYPOCHOL», για προϊόντα της κλάσεως 5 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 5718069

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το γερμανικό εικονιστικό σήμα «HITRECHOL», το οποίο καταχωρίστηκε με αριθ. 1171145, για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού του Συμβουλίου Νο 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών κακώς συμπέρανε ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων λόγω της έλλειψης ομοιότητας μεταξύ των σημείων.

Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2010 — Seikoh Giken κατά ΓΕΕΑ — Seiko (SG SEIKOH GIKEN)**(Υπόθεση T-519/10)**

(2011/C 13/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kabushiki Kaisha Seikoh Giken (Matsudo-shi, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: G. Marin Raigal, P. Lopez Ronda και G. Macías Bonilla, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Seiko Kabushiki Kaisha (Chuo-ku, Ιαπωνία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 12ης Αυγούστου 2010, στην υπόθεση R 1553/2009-1·
- να απορρίψει στο σύνολό της την ανακοπή κατά της καταχώρισεως του επίμαχου σήματος όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 25·
- να διατάξει το καθού να καταχωρίσει το επίμαχο σήμα·
- να καταδικάσει το καθού στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας, και
- να καταδικάσει τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας, εφόσον παρέμβει στην υπό κρίση υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «SG SEIKOH GIKEN» για προϊόντα των κλάσεων 3, 7 και 9 — αίτηση καταχώρισεως αριθ. 908461

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 2390953 κοινοτικό λεκτικό σήμα «SEIKO» προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1-42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών αντιβαίνει στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, για το κοινοτικό σήμα, καθόσον στηρίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού και της σχετικής νομολογίας.

Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2010 — Comunidad Autónoma de Galicia κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-520/10)**

(2011/C 13/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Comunidad Autónoma de Galicia (Santiago de Compostela, Ισπανία) (εκπρόσωποι: S. Martínez Lage και H. Brokelmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση N178/2010, της 29ης Σεπτεμβρίου 2010, με την οποία επιτρέπεται η υπέρ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας στην Ισπανία αντιστάθμιση των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στην παρούσα διαδικασία είναι η ίδια με εκείνη της υποθέσεως T-484/10, Gas Natural FENOSA SDG κατά Επιτροπής.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

- Προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων που προβλέπονται από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 6597/1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾, καθόσον η Επιτροπή δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία εξετάσεως, ενώ ήταν υποχρεωμένη να το πράξει δεδομένου ότι υφίστανται σοβαρές αμφιβολίες ως προς το συμβατό της επίδικης ενισχύσεως με την κοινή αγορά.
- Παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1407/2002, της 23ης Ιουλίου 2002, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα ⁽²⁾.

- Παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, στο μέτρο που δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του αναγκαίου και της αναλογικότητας που απαιτούνται από τη διάταξη αυτή προκειμένου να μπορέσει να επιτραπεί η επίδικη ενίσχυση, η οποία χορηγήθηκε από τις ισπανικές αρχές σε αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους που συνεπάγεται η υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας.
- Παράβαση του άρθρου 34 ΣΛΕΕ, καθόσον η επίδικη ενίσχυση αποτελεί μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος, το οποίο δεν δικαιολογείται, σύμφωνα με το άρθρο 36 ΣΛΕΕ, από την αναγκαιότητα να εξασφαλιστεί ο εφοδιασμός σε ηλεκτρική ενέργεια.
- Η επίδικη ενίσχυση χορηγήθηκε αδικαιολογήτως επιπλέον της ενισχύσεως που χορηγήθηκε στη βιομηχανία άνθρακα για την περίοδο 2008-2010, αντίθετα προς τα προβλεπόμενα από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1407/2002 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2002, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα⁽³⁾, νοθεύει δε σοβαρά τον ανταγωνισμό στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 4, στοιχεία δ' και ε', του ίδιου κανονισμού.
- Παράβαση των άρθρων 11 και 191 ΣΛΕΕ και 3, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, δεν λαμβάνει υπόψη τις βλάβες που συνεπάγεται για το περιβάλλον.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, το οποίο εγγύεται το άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 83, σ. 1
⁽²⁾ ΕΕ L 205, σ. 18.
⁽³⁾ ΕΕ L 205, σ. 1.

Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2010 — Hell Energy κατά ΓΕΕΑ — Hansa Mineralbrunnen (HELL)

(Υπόθεση T-522/10)

(2011/C 13/63)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hell Energy Magyarorszá g kft (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: M. Treis, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Hansa Mineralbrunnen GmbH (Rellingen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγο-

ράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 5ης Αυγούστου 2010 στην υπόθεση R 1517/2009-1·

- να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. αίτηση 5937107 καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του τμήματος ανακοπών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «HELL», για προϊόντα της κλάσεως 32 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 5937107

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «Hella» (αριθ. 5135331), για προϊόντα της κλάσεως 32

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απέρριψε την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, καθότι το τμήμα προσφυγών και το τμήμα ανακοπών εσφαλμένως έκριναν, στις αντίστοιχες αποφάσεις τους, ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2010 — Interkobo κατά ΓΕΕΑ — XXXLutz Marken (mybaby)

(Υπόθεση T-523/10)

(2011/C 13/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Interkobo Sp. z o.o. (Łódź, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Skubisz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Αυστρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει πλήρως την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 8ης Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 88/2009-4,

— να καταδικάσει το καθού και την XXXLutz Marken GmbH στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του τμήματος ανακοπών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η XXXLutz Marken GmbH.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «my baby» για προϊόντα της κλάσεως 28 — καταχώριση υπ' αριθ. 4894416.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το εθνικό λεκτικό σήμα «MYBABY», το εθνικό εικονιστικό σήμα «mybaby» και το διεθνές λεκτικό σήμα *marque* «MYBABY» για προϊόντα της κλάσεως 28

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχώρισης του σήματος για προϊόντα της κλάσεως 28

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της ανακοπής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του κανόνα 20, σημείο 1, σε συνδυασμό με τον κανόνα 19, σημείο 2, στοιχείο α', περιπτώσεις i) και ii), και σημείο 3, του κανονισμού 2868/95⁽¹⁾, και προσβολή του δικαιώματος προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2869/95 της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 1995 περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, ΕΕ L 303, σ. 1.

Προσφυγή της 5ης Νοεμβρίου 2010 — Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio κατά ΓΕΕΑ — Weinkellerei Lenz Moser (SERVO SUO)

(Υπόθεση T-525/10)

(2011/C 13/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Azienda Agricola Colsaliz di Faganello Antonio (Refrontolo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Massa και P. Massa, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Weinkellerei Lenz Moser AG (Linz, Αυστρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να μεταρρυθμίσει και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SERVO SUO» (αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 5.798.244), για προϊόντα της κλάσεως 33.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Weinkellerei Lenz Moser Aktiengesellschaft.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «SERVUS» (αριθ. 579.193), τα διεθνή εικονιστικά σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο «SERVU» (αριθ. 580.447A και 844.793) και το διεθνές λεκτικό σήμα «SERVUS» (αριθ. 727.131), για προϊόντα της κλάσεως 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2010 — Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-526/10)

(2011/C 13/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Καναδάς), Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Καναδάς), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Καναδάς), Jayrootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq, Καναδάς), Allen Koo-neeluisie (Qikiqtarjuaq, Καναδάς), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq, Καναδάς), David Kuptana (Ulukhaktok, Καναδάς), Karliin Aariak (Iqaluit, Καναδάς), Canadian Seal Marketing Group (Quebec QC, Καναδάς), Ta Ma Su Seal Products Inc. (Cap-aux-Meules, Καναδάς), Fur Institute of Canada (Ottawa, Καναδάς), NuTan Furs Inc. (Catalina, Καναδάς), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Νορβηγία), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Γροιλανδία), Johannes Egede (Nuuk, Γροιλανδία), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk, Γροιλανδία), William E. Scott & Son (Εδιμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο), Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine (Cap-aux-Meules, Καναδάς), Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Dış Ticaret Limited Şirketi (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία), Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Limited (Fleur de Lys, Καναδάς) (εκπρόσωποι: J. Bouckaert και H. Viaene, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον κανονισμό 737/2010 δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ·
- να κρίνει ανεφάρμοστο τον κανονισμό 1007/2009 δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδά τους.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 737/2010⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2010, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί εμπορίου προϊόντων φώκιας⁽²⁾. Οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση του κανονισμού 1007/2009, ο οποίος επιβάλλει περιορισμούς στο εμπόριο προϊόντων φώκιας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-18/10.

Οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής τους.

Πρώτον, υποστηρίζουν ότι ο εκτελεστικός κανονισμός έχει ως νομική βάση τον βασικό κανονισμό κατά του οποίου προέβησαν

την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγοντες επαναλαμβάνουν τα επιχειρήματα που προέβησαν προς στήριξη των αιτημάτων τους στην υπόθεση T-18/10⁽³⁾.

Δεύτερον, επικουρικώς, οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκδίδοντας τον εκτελεστικό κανονισμό, διότι προέβη σε καταχρηστική χρήση των εξουσιών που της παρέχει ο βασικός κανονισμός. Κατά τη γνώμη των προσφευγόντων, η Επιτροπή έκανε χρήση των εξουσιών της για σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο της παρασχέθηκαν και υποστηρίζουν ότι ο πραγματικός σκοπός που επεδίωκε η Επιτροπή, κατά την έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού, ήταν να αποκλείσει το εμπόριο προϊόντων φώκιας στην αγορά της Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ 2010, L 216, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 286, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ 2010, C 100, σ. 41.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 2010
— Katjes Fassin κατά ΓΕΕΑ (Yoghurt-Gums)**

(Υπόθεση T-25/08)⁽¹⁾

(2011/C 13/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 64 της 8.3.2008.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010
Vicente Carbajosa κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-77/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική — Γενικοί διαγωνισμοί EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08 στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης — Αποκλεισμός υποψηφίων λόγω των αποτελεσμάτων τους στις δοκιμασίες — Απόφαση της ΑΔΑ — Μη υποβολή ενστάσεως — Απαράδεκτο της προσφυγής)

(2011/C 13/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Isabel Vicente Carbajosa κ.λπ. (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Παρεμβαίνουν υπέρ των προσφευγόντων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο

Ακύρωση των ατομικών αποφάσεων της EPSO να μη δεχθεί τους προσφεύγοντες στις δοκιμασίες των διαγωνισμών EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παρεμβαίνον, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 285 της 8/11/2008, σ. 57.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Cerafogli κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση F-84/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που προκύπτει ευθέως από το παράνομο των όρων απασχολήσεως και των κανόνων που εφαρμόζονται στο προσωπικό — Αναρμοδιότητα του ΔΔΔ — Απαράδεκτο — Απαλλαγή από τα καθήκοντα λόγω εκπροσωπήσεως του προσωπικού — Μη προσαρμογή του φόρτου εργασίας — Πταίσμα)

(2011/C 13/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Maria Concetta Cerafogli (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: F. Malfrère και N. Urban, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbauer, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα να υποχρεωθεί η ΕΚΤ να καταβάλει αποζημίωση προς αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη η ενάγουσα λόγω δυσμενούς διακρίσεως συνδεδεμένης με τη συνδικαλιστική της δραστηριότητα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να καταβάλει στην M. C. Cerafogli το ποσό των 5 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, και το ένα τρίτο των εξόδων της M. C. Cerafogli.
- 4) Η M. C. Cerafogli φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της.

⁽¹⁾ EE C 327 της 20.12.2008, σ. 43.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Cerafogli κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση F-96/08) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αποδοχές — Πρόσθετη αύξηση μισθού — Προαγωγή *ad personam* — Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού για τον καθορισμό των κριτηρίων χορηγήσεως των προσθέτων αυξήσεων μισθού)

(2011/C 13/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Maria Concetta Cerafogli (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandebussche, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: F. Malfè και N. Urban, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbauer, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της απόφασης της ΕΚΤ περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα-ενάγουσα του ευεργετήματος της προαγωγής *ad personam* και αίτημα να καταδικαστεί η καθής-εναγόμενη στην καταβολή ποσού προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση με την οποία η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αρνήθηκε να χορηγήσει στην M. C. Cerafogli, για το έτος 2008, πρόσθετη αύξηση μισθού.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να καταβάλει στην M. C. Cerafogli το ποσό των 3 000 ευρώ.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 21.02.2009, σ. 75.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Οκτωβρίου 2010 — Vicente Carbajosa κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-9/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικοί διαγωνισμοί EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08 στον τομέα καταπολεμήσεως της απάτης — Βλαπτική πράξη — Αποκλεισμός υποψηφίων κατόπιν των βαθμολογιών που έλαβαν στις προκαταρκτικές δοκιμασίες συμμετοχής — Αναρμοδιότητα της EPSO)

(2011/C 13/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Isabel Vicente Carbajosa κ.λπ. (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης περί εγκρίσεως και δημοσιεύσεως της προκηρύξεως των διαγωνισμών EPSO/AD/116/08 και EPSO/AD/117/08 και των αποφάσεων που αφορούν τη διόρθωση των δοκιμασιών προεπιλογής και των γραπτών δοκιμασιών, καθώς και τη βαθμολόγηση των προφορικών δοκιμασιών.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO) περί μη εγγραφής της I. Vicente Carbajosa, όσον αφορά τον διαγωνισμό EPSO/AD/117/08, και των N. Lehtinen και M. Menché, όσον αφορά τον διαγωνισμό EPSO/AD/116/08, στον κατάλογο των υποψηφίων που καλούνται να υποβάλουν πλήρη υποψηφιότητα.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά ως απαράδεκτη.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 04/04/2009, σ. 37.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 12ης Οκτωβρίου 2010 — Wendler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-49/09) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Σύνταξη γήρατος — Καταβολή της σύνταξης — Υποχρέωση ανοίγματος τραπεζικού λογαριασμού στη χώρα κατοικίας — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Λόγος ακύρωσης δημόσιας τάξης — Αρχή της ισότητας)

(2011/C 13/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Eberhard Wendler (Laveno Mombello, Ιταλία) (εκπρόσωπος: Müller-Trawinski, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Martin και B. Eggers)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και K. Zieleškievics)

Αντικείμενο

Ακύρωση του αιτήματος της Επιτροπής προς τον προσφεύγοντα να της γνωστοποιήσει τραπεζικό λογαριασμό στον τόπο κατοικίας του για την καταβολή της σύνταξής του.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή του E. Wendler.

- 2) Ο E. Wendler φέρει, πέρα από τα δικά του δικαστικά έξοδα, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 167 της 18.7.2009, σ. 27.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2010 — ΑΒ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-3/10) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Μη ανανέωση συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προδήλως απαράδεκτο)

(2011/C 13/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΑΒ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως να μην ανανεωθεί η σύμβαση εργασίας του προσφεύγοντος ως συμβασιούχου υπαλλήλου.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 100 της 17/4/2010, σ. 69.

Προσφυγή της 22ας Σεπτεμβρίου 2010 — Nolin κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-82/10)

(2011/C 13/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Michel Nolin (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση του δελτίου αναδρομικής τακτοποίησης των αποδοχών του προσφεύγοντος για το διάστημα από τον Ιούλιο μέχρι τον Δεκέμβριο του 2009 και του εκκαθαριστικού σημειώματος αποδοχών του για τον μήνα Ιανουάριο 2010 που καταρτίστηκαν στο πλαίσιο της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού, βάσει του κανο-

νισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του RG/2009 (αναδρομικές αποδοχές για την περίοδο μεταξύ Ιουλίου και Δεκεμβρίου 2009) και το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του 01/2010 (αποδοχές μηνός Ιανουαρίου 2010).

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 — Γιαννακούρης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-83/10)

(2011/C 13/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Γιαννακούρης Κωνσταντίνος (Roodt-sur-Syre, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί μειώσεως του χορηγηθέντος στον προσφεύγοντα σχολικού επιδόματος λόγω του ότι η θυγατέρα του λαμβάνει οικονομική ενίσχυση από κράτος μέλος υπό τη μορφή υποτροφίας και δανείου.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— πρώτον, να ακυρώσει την απόφαση περί μειώσεως του καταβαλλόμενου στον προσφεύγοντα «σχολικού επιδόματος», όπως η απόφαση αυτή προκύπτει από το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας του μηνός Φεβρουαρίου 2010, καθώς και το επίμαχο εκκαθαριστικό σημείωμα στο μέτρο που περικλύπεται μέρος του «σχολικού επιδόματος»· δεύτερον, την απόφαση της Επιτροπής της 26ης Φεβρουαρίου 2010, περί μειώσεως του καταβαλλόμενου στον προσφεύγοντα «σχολικού επιδόματος» και την παρακράτηση από το εν λόγω επίδομα ποσού 770,85 ευρώ, όπως εμφανίζεται στο εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του μηνός Μαρτίου 2010· τρίτον, το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας του μηνός Μαρτίου 2010, με το οποίο επήλθε μείωση του καταβαλλόμενου στον προσφεύγοντα «σχολικού επιδόματος» καθώς και αναδρομική παρακράτηση ποσού 770,85 ευρώ· τέταρτον, τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας των μηνών Απριλίου έως Αυγούστου 2010 στο μέτρο που περικλύπεται μέρος του «σχολικού επιδόματος»· πέμπτον, την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 2010 περί ρητής απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως·

— να επιστρέψει, εντόκως, στον προσφεύγοντα τα παρακρατηθέντα ποσά·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή που ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2010 —
Χατζηδουκάκης κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-84/10)

(2011/C 13/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευστράτιος Χατζηδουκάκης (Schrassig, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί μειώσεως του καταβαλλομένου στον προσφεύγοντα σχολικού επιδόματος, λόγω του ότι ο υιός του λαμβάνει οικονομική ενίσχυση χορηγούμενη από κράτος μέλος υπό μορφή υποτροφίας και δανείου.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης

- Να ακυρώσει, πρώτον, την απόφαση περί μειώσεως του καταβαλλομένου στον προσφεύγοντα «σχολικού επιδόματος», όπως η απόφαση αυτή προκύπτει από το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας του μηνός Φεβρουαρίου 2010, καθώς και το εν λόγω εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας, καθ' ο μέρος περικλύπεται με αυτό τμήμα του «σχολικού επιδόματος»· δεύτερον, την από 26 Φεβρουαρίου 2010 απόφαση της Επιτροπής περί μειώσεως του καταβαλλομένου στον προσφεύγοντα «σχολικού επιδόματος» και περί παρακρατήσεως ποσού 375 ευρώ από το επίδομα αυτό, όπως εμφανίζεται στο εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας του μηνός Μαρτίου 2010· τρίτον, το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας του μηνός Μαρτίου 2010, διά του οποίου επήλθε μείωση του καταβαλλομένου στον προσφεύγοντα «σχολικού επιδόματος» και διενεργήθηκε αναδρομική παρακράτηση ποσού 375 ευρώ· τέταρτον, τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας των μηνών Απριλίου 2010 έως Αυγούστου 2010, καθ' ο μέρος περικλύπεται με αυτά τμήμα του «σχολικού επιδόματος»· πέμπτον, την από 9 Ιουλίου 2010 απόφαση της Επιτροπής περί ρητής απορριψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος.
- Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επιστρέψει στον προσφεύγοντα εντόκως τα ποσά που του παρακρατήθηκαν.
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή-αγωγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2010 — ΑΙ κατά
Δικαστηρίου**

(Υπόθεση F-85/10)

(2011/C 13/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΑΙ (εκπρόσωπος: Μ. Erniquin, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, η ακύρωση των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής που αφορούν τα αποτελέσματα της δοκιμασίας στα γαλλικά του εσωτερικού διαγωνισμού βάσει δοκιμασίας CJ 12/09 και, καθόσον παρίσταται ανάγκη, η ακύρωση των συμβάσεων και των διορισμών των επιτυχόντων στον εν λόγω διαγωνισμό, καθώς και, αφετέρου, η ακύρωση της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως έκτακτης υπαλλήλου της προσφεύγουσας και το αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- την ακύρωση των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής που αφορούν τη δοκιμασία στα γαλλικά του εσωτερικού διαγωνισμού βάσει δοκιμασίας CJ 12/09·
- καθόσον παρίσταται ανάγκη, την ακύρωση των διορισμών των 8 επιτυχόντων στη διαδικασία αυτή υποψηφίων·
- τη γνωστοποίηση των κριτηρίων εκτιμήσεως τα οποία αποτελούν τη βάση της πραγματοποιηθείσας επιλογής·
- κυρίως, τον εκ νέου χαρακτηρισμό της συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου της προσφεύγουσας ως συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου, ως εκ τούτου την ακύρωση της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της από Ιανουαρίου του 2009 συμβάσεως της έκτακτης υπαλλήλου και, ως εκ τούτου, την επανένταξή της στην υπηρεσία υπό την ιδιότητα της έκτακτης υπαλλήλου· επικουρικώς, την ακύρωση της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της από Ιανουαρίου του 2009 συμβάσεως της έκτακτης υπαλλήλου και, ως εκ τούτου, την επανένταξή της στην υπηρεσία υπό την ιδιότητα της έκτακτης υπαλλήλου·
- κατά συνέπεια, την αναγνώριση του δικαιώματος σε αποζημίωση η οποία αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών τις οποίες θα εισέπραττε η προσφεύγουσα αν η προαναφερθείσα σύμβαση συνεχιζόταν την 1η Ιανουαρίου 2010 και των απολαβών που πράγματι εισέπραξε, από την ημερομηνία αυτή μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής της επανεντάξεως·
- την καταβολή χρηματικής ικανοποιήσεως για την ηθική βλάβη την οποία υπέστη, ιδίως κατόπιν της καταχρηστικής μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας της, εκτιμώμενης σε εκατό χιλιάδες ευρώ σε περίπτωση που διαταχθεί η επανένταξη της προσφεύγουσας, άλλως την καταβολή αποζημιώσεως πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ, αν αποβεί αδύνατη η επανένταξη της προσφεύγουσας·
- την καταδίκη του Δικαστηρίου στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2010 — Adriaens κ.λπ.
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-87/10)

(2011/C 13/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Stéphane Adriaens (Evere, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της καθής, η οποία περιλαμβάνεται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών των προσφευγόντων, περί περιορισμού της αναπροσαρμογής των μηνιαίων αποδοχών τους, από 1ης Ιουλίου 2009, σε ποσοστό 1,85 %, στο πλαίσιο της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού βάσει του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 της 23ης Δεκεμβρίου 2009.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που καθορίζει σε 1,85 % τον συντελεστή αναπροσαρμογής κατ' εφαρμογή του κανονισμού 1296/2009 για την αναπροσαρμογή, με ισχύ από 1ης Ιουλίου 2009, των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών που εφαρμόζονται στις εν λόγω αποδοχές και συντάξεις,
- να τους επιδικάσει τόκους υπερημερίας, υπολογιζομένους βάσει του επιτοκίου που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επί του συνόλου των ποσών που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που εμφανίζονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών από τον Ιανουάριο 2010 και στα εκκαθαριστικά σημειώματα αναδρομικών αποδοχών για την περίοδο μεταξύ Ιουλίου και Δεκεμβρίου 2009 και των αποδοχών τις οποίες αυτοί θα δικαιούνταν, μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία θα γίνει η εκπρόθεσμη εκκαθάριση των αναδρομικών αυτών αποδοχών,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή/αγωγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2010 — ΑΚ κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση F-91/10)

(2011/C 13/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΑΚ (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης περί απορρίψεως του αιτήματος της προσφεύγουσας-ενάγουσας για αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας της μη καταρτίσεως εκθέσεων εξέλιξης σταδιοδρομίας και της μη κινήσεως διοικητικής έρευνας προκειμένου να αποδειχθούν τα πραγματικά περιστατικά της παρενοχλήσεως και αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα/ενάγουσα στις 24 Νοεμβρίου 2009 με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας της μη καταρτίσεως εκθέσεων εξέλιξης σταδιοδρομίας της για τις περιόδους 2001-2002, 2004, 2005 και 2008, καθώς και της μη κινήσεως διοικητικής έρευνας προκειμένου να αποδειχθούν τα πραγματικά περιστατικά της παρενοχλήσεως,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα/ενάγουσα, πρώτον, το ποσό των 53 000 ευρώ καθότι στερήθηκε την ευκαιρία να προαχθεί στον βαθμό Α5 κατά την περίοδο προαγωγών 2003, επιπροσθέτως δε να προβεί σε διακανονισμό των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων μέσω της καταβολής των αντιστοιχών εισφορών, δεύτερον, το ποσό των 400 ευρώ ανά μήνα (που αντιστοιχεί στο 70 % της διαφοράς μεταξύ του επιδόματος αναπηρίας που λαμβάνει και αυτού που θα είχε λάβει εάν είχε προαχθεί το 2003) και, τρίτον, το ποσό των 35 000 ευρώ προς αποκατάσταση της ηθικής ζημίας που υπέστη λόγω της διατηρήσεως της παράτυπης διοικητικής της καταστάσεως, παρά, μάλιστα, τις αποφάσεις της 20ής Απριλίου 2005 και της 6ης Οκτωβρίου 2009 του Γενικού Δικαστηρίου και της 13ης Δεκεμβρίου 2007 του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή της 1ης Οκτωβρίου 2010 — Dricot-Daniele κ.λπ.
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση F-92/10)

(2011/C 13/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Luigia Dricot-Daniele (Overijse, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αναδρομικών αποδοχών των προσφευγόντων για το διάστημα από τον Ιούλιο μέχρι τον Δεκέμβριο του 2009 και των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών που εκδόθηκαν από την 1η Ιανουαρίου 2010 στο πλαίσιο της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού βάσει του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών RG 2009 των προσφευγόντων, τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών τους του Ιανουαρίου 2010 και τα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών τους, καθόσον τα εν λόγω εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών εφαρμόζουν συντελεστή αναπροσαρμογής 1,85 %, διατηρώντας πάντως τα αποτελέσματα των εκκαθαριστικών αυτών σημειωμάτων μέχρι την έκδοση νέων εκκαθαριστικών σημειωμάτων ·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Carpenito κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση F-94/10)**

(2011/C 13/81)

*Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγων-ενάγων: Renzo Carpenito (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα διατήρησης των αποτελεσμάτων των αμφισβητούμενων εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών μέχρι την έκδοση κανονισμού περί αντικατάστασης, με αναδρομικό αποτέλεσμα, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, και αποκατάστασης της οικονομικής και ηθικής ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Αιτήματα του προσφευγόντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να διατηρήσει τα αποτελέσματα των αμφισβητούμενων εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών μέχρι την έκδοση κανονισμού περί αντικατάστασης, με αναδρομικό αποτέλεσμα, του κανονισμού 1296/2009·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποζημιώσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα για την οικονομική ζημία που υπέστη, με την καταβολή ποσού ίσου με το ύψος των αποδοχών που απώλεσε λόγω της εφαρμογής του κανονισμού 1296/2009, προδήλως παράνομου, στο οποίο ποσό πρέπει να προστεθεί η επιστροφή του μέρους της ειδικής εισφοράς που καταβάλλεται μηνιαίως από τον Ιανουάριο 2010 κατ' εφαρμογήν του άρθρου 66α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και της οποίας ο συντελεστής έχει καθοριστεί εσφαλμένως λαμβάνοντας υπόψη τον εν λόγω κανονισμό· το ποσό αυτό υπολογίζεται, υπό την επιφύλαξη της ερμηνείας του Γενικού Δικαστηρίου, σε 30 000 ευρώ·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων με τη συμβολική πληρωμή ενός ευρώ·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Kerstens κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-97/10)**

(2011/C 13/82)

*Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική***Διάδικοι**

Προσφεύγων-ενάγων: Petrus Kerstens (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα διατήρησης των αποτελεσμάτων των αμφισβητούμενων εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών μέχρι την έκδοση κανονισμού περί αντικατάστασης, με αναδρομικό αποτέλεσμα, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, και αποκατάστασης της οικονομικής και ηθικής ζημίας που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Αιτήματα του προσφευγόντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να διατηρήσει τα αποτελέσματα των αμφισβητούμενων εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών μέχρι την έκδοση κανονισμού περί αντικατάστασης, με αναδρομικό αποτέλεσμα, του κανονισμού 1296/2009·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποζημιώσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα για την οικονομική ζημία που υπέστη, με την καταβολή ποσού ίσου με το ύψος των αποδοχών που απώλεσε λόγω της εφαρμογής του κανονισμού 1296/2009, προδήλως παράνομου, στο οποίο ποσό πρέπει να προστεθεί η επιστροφή του μέρους της ειδικής εισφοράς που καταβάλλεται μηνιαίως από τον Ιανουάριο 2010 κατ' εφαρμογήν του άρθρου 66α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και της οποίας ο συντελεστής έχει καθοριστεί εσφαλμένως λαμβάνοντας υπόψη τον εν λόγω κανονισμό· το ποσό αυτό υπολογίζεται, υπό την επιφύλαξη της ερμηνείας του Γενικού Δικαστηρίου, μεταξύ 40 000 και 50 000 ευρώ, εκτός των τόκων υπερημερίας τους οποίους εξάλλου ο προσφεύγων-ενάγων απαιτεί·

— να καταδικάσει την Επιτροπή σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων με τη συμβολική πληρωμή ενός ευρώ·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2010 — Cerveli κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-98/10)**

(2011/C 13/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Francesca Cervelli (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. R. García-Gallardo Gil-Fournier και M. Agias Díaz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα του επιδόματος αποδημίας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κηρύξει άκυρη την από 30 Ιουνίου 2010 απορριπτική απόφαση της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Οκτωβρίου 2010 — Ashbrook κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-99/10)**

(2011/C 13/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Michael Ashbrook (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) και λοιποί (εκπρόσωποι: B. Cortese, C. Cortese και F. Spitaleri, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων της καθής, οι οποίες περιλαμβάνονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών των προσφευγόντων-εναγόντων, περί περιορισμού της αναπροσαρμογής των μηνιαίων αποδοχών τους, από τον Ιούλιο του 2009, σε ποσοστό 1,85 % στο πλαίσιο της ετήσιας αναπροσαρμογής των αποδοχών και των συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού βάσει του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΕ, Ευρατόμ) 1296/2009, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, και αίτημα αποζημιώσεως.

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής όπως αποτυπώνονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας τους των μηνών Ιανουαρίου 2010 και επομένων, καθώς και στα εκκαθαριστικά σημειώματα καθυστερουμένων διαφορών αποδοχών για το έτος 2009, καθόσον αυτές εφαρμόζουν συντελεστή αναπροσαρμογής 1,85 % αντί 3,7 %·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει τη διαφορά μεταξύ των ποσών των συμμετοχών που καταβλήθηκαν κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1296/2009, μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσής της απόφασης στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως και εκείνων που έπρεπε να τους έχουν καταβληθεί αν η αναπροσαρμογή είχε υπολογισθεί ορθώς, προσαυξημένα με τους τόκους, με το επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις ανατοκισμού, εφαρμοστέο κατά τη διάρκεια των οικείων περιόδων, αυξημένο κατά 3,5 μονάδες, αυτό δε από την ημερομηνία κατά την οποία οφείλονταν τα απαιτούμενα στο πλαίσιο της κύριας δίκης ποσά·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 21ης Οκτωβρίου 2010 — De Pretis Cagnodo και Trampuz κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**(Υπόθεση F-104/10)**

(2011/C 13/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Mario Alberto de Pretis Cagnodo και Serena Trampuz (Trieste, Ιταλία) (εκπρόσωπος: C. Falagiani, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί μη αποδόσεως στο σύνολό τους ιατρικών δαπανών νοσηλείας της συζύγου υπαλλήλου μετά τη συνταξιοδότησή του.

Αιτήματα των προσφευγόντων

- Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:
- να αναστείλει ή, σε κάθε περίπτωση, να απαγορεύσει προσωρινά, λαμβάνοντας υπόψη ότι το υπό κρίση αίτημα δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη σοβαρή περιουσιακή ζημία την οποία υφίστανται οι προσφεύγοντες και την ασάφεια κατά τον προσδιορισμό των αμφισβητούμενων ποσών, την εκτέλεση της διαδικασίας ανακτήσεως των επίμαχων εν προκειμένω ποσών και ως εκ τούτου να απαγορεύσει προσωρινά την αυτεπάγγελτη παρακράτηση από τη σύνταξη του καθηγ. de Pretis Cagnodo·
 - κατόπιν εξακριβώσεως και διαπιστώσεως ότι, όσον αφορά την S. Trampuz, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ή να χρεωθεί ο ποσοτικός προσδιορισμός και η καταβολή των δαπανών νοσηλείας όπως ζητήθηκαν από τον οικο νοσηλείας όπου νοσηλεύονταν,

καθώς η ασθένεια που προκάλεσε τη νοσηλεία της και οι χειρουργικές επεμβάσεις στις οποίες υποβλήθηκε χαρακτηρίστηκαν «σοβαρές», ενώ και η διάρκεια της νοσηλείας της κρίθηκε αναπόφευκτη και θεραπευτικά ενδεδειγμένη, να κρίνει ότι οι προσφεύγοντες δεν υποχρεούνται σε οποιαδήποτε απόδοση δαπανών για τις υπηρεσίες που παρέσχε το Ufficio di Liquidazione di Ispra και, ως εκ τούτου, να υποχρεώσει την Επιτροπή να ανακαλέσει το αίτημα περί επιστροφής του ποσού των 41 833 ευρώ — ή του ποσού που θα προκύψει — και να απόσχει από οποιαδήποτε αυτεπάγγελτη παρακράτηση του εν λόγω ποσού από τη σύνταξη του καθ'η. de Pretis Cagnodo.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή/αγωγή της 26ης Οκτωβρίου 2010 — Schätzel κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-109/10)

(2011/C 13/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Michael Wolfgang Schätzel (Ransbach-Baumbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: Me R. Oehmen, δικηγόρος)

Καθής/εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής περί μη καταβολής στον προσφεύγοντα/ενάγοντα επιδόματος αποχωρήσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την από 8 Απριλίου 2010 απορριπτική απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καθώς και της απόφασης της 30ης Ιουλίου 2010 με την οποία απορρίφθηκε η υπ. αριθ. R/351/10 ένσταση, και να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει, για την επαγγελματική της δραστηριότητα από 1ης Μαρτίου 2009 έως 28ης Φεβρουαρίου 2010, επίδομα αποχωρήσεως, το ύψος του οποίου αντιστοιχεί στο αναλογιστικό ισοδύναμο των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων λόγω αρχαιότητας που απέκτησε ο προσφεύγων λόγω της δραστηριότητάς του στην Επιτροπή.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 29ης Οκτωβρίου 2010 — Κουγιούφα κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-110/10)

(2011/C 13/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Denise Κουγιούφα (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της καθής, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας να εξαιρεθεί από την υποχρεωτική εκ περιτροπής ανάθεση καθηκόντων.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να κρίνει παράνομη την απόφαση της 31ης Ιουλίου 2008·

— να ακυρώσει την απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2010, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της Κουγιούφα·

— να ακυρώσει την απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή της κατά της απόφασης αυτής·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 2ας Νοεμβρίου 2010 — Cornelia Trentea κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση F-112/10)

(2011/C 13/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Cornelia Trentea (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΟΘΔ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Πρώτον, ακύρωση της απόφασης της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης αρχής, με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για μια θέση βοηθού διοίκησης στους τομείς διαχείρισης συμβάσεων και χρηματοοικονομικών θεμάτων, καθώς και της απόφασης περί διορισμού άλλου υποψηφίου.

Δεύτερον, αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω υλικής ζημίας και ηθικής βλάβης.

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης αρχής του ΟΘΔ, της 5ης Ιουνίου 2010, με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για μια θέση (σχετ. ΤΑADMIN-AST4-2009), καθώς και η απόφαση περί διορισμού άλλου υποψηφίου,

- εφόσον είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την από 22 Ιουλίου 2010 απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας, και την από 27 Σεπτεμβρίου 2010 απόφαση, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας περί επανεξετάσεως και συμπληρώσεως της ενστάσεώς της,
- να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) να καταβάλει στην προσφεύγουσα αποζημίωση για την υλική ζημία που υπέστη, αντιστοιχούσα στη διαφορά μεταξύ του νυν μισθού της και του μισθού του βαθμού AST4 μέχρι την ηλικία της συνταξιοδότησεως, συμπεριλαμβανομένων των επιδομάτων, των αποζημιώσεων και της αντισταθμίσεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της,
- να υποχρεώσει τον καθού να καταβάλει στην προσφεύγουσα χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη, υπολογιζόμενη *ex aequo et bono* στα 10 000 ευρώ,

- να καταδικάσει τον καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 18ης Νοεμβρίου 2010 — Vereecken κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-17/06) ⁽¹⁾

(2011/C 13/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 της 22.4.2006, σ. 39.

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

